

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

A6-0153/2008

14.4.2008

BETÆNKNING

om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2007 og EU's
menneskerettighedspolitik
(2007/2274(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører: Marco Cappato

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
ANNEX I	4
ANNEX II	4
UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET	4
UDTALELSE FRA UDVALGET OM BORGERNES RETTIGHEDER OG RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER	4
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	4

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2007 og EU's menneskerettighedspolitik (2007/2274(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU's årsberetning om menneskerettigheder 2007¹,
- der henviser til artikel 3, 6, 11, 13 og 19 i traktaten om Den Europæiske Union og EF-traktatens artikel 177 og 300,
- der henviser til Verdenserklæringen om Menneskerettigheder og samtlige relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter²,
- der henviser til De Forenede Nationers pagt,
- der henviser til alle FN's menneskerettighedskonventioner og tillægsprotokollerne hertil,
- der henviser til de regionale menneskerettighedsinstrumenter, herunder især Det Afrikanske Charter om Menneskers og Folks Rettigheder, den dertil knyttede protokol om kvinders rettigheder i Afrika, den amerikanske menneskerettighedskonvention og det arabiske menneskerettighedscharter,
- der henviser til ikrafttrædelsen af Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) den 1. juli 2002 og til sine beslutninger om Den Internationale Straffedomstol³,
- der henviser til Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel og til EU's plan for bedste praksis fra 2005, standarder og procedurer i forbindelse med bekæmpelse og forebyggelse af menneskehandel⁴,
- der henviser til protokol nr.13 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (ECHR) vedrørende afskaffelse af dødsstraf også i krigstid,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (konventionen mod tortur),
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder,
- der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder og tillægsprotokollen hertil,

¹ Rådets dokument 13288/1/07.

² Se bilag til denne beslutning.

³ EFT C 379 af 7.12.1998, s. 265; EFT C 262 af 18.9.2001, s. 262; EFT C 293 E af 28.11.2002, s. 88; EUT C 271 E af 12.11.2003, s. 576.

⁴ EUT C 311 af 9.12.2005, s. 1.

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder¹,
- der henviser til AVS-EU-partnerskabsaftalen og ændringen heraf²,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om menneskerettighederne i verden,
- der henviser til sine beslutninger om den femte og syvende session i FN's Menneskerettighedsråd, vedtaget henholdsvis den 7. juni 2007³ og 21. februar 2008⁴, samt resultaterne af forhandlingerne om FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC),
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler⁵,
- der henviser til sine beslutninger af 1. februar 2007⁶ og 26. april 2007⁷ om initiativet til et universelt moratorium for dødsstraf⁸ og FN's Generalforsamlings resolution 62/149 af 18. december 2007 om det verdensomspændende moratorium for brug af dødsstraf,
- der henviser til sin beslutning af 20. september 2001 om skamfering af kvinders kønsorganer⁹, hvori det slås fast, at enhver skamfering af denne art, uanset omfanget, er en krænkelse af kvinden og et overgreb mod hendes grundlæggende rettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 6. september 2007 om dialoger om menneskerettigheder og samråd om menneskerettigheder med tredjelande¹⁰, herunder kvinders rettigheder, som udtrykkeligt skal indgå i alle dialoger om menneskerettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 6. september 2007 om ytringsfrihed på internettet¹¹
- der henviser til alle de hastebeslutninger, som det har vedtaget om menneskerettigheder,
- der henviser til det europæiske ngo-menneskerettighedsforum afholdt i Lissabon i december 2007,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, som blev undertegnet af De Europæiske Fællesskaber og flertallet af deres medlemsstater den 30. marts 2007, og som fastlægger en forpligtelse til at indarbejde handicappede personers interesser og hensyn i fremme af menneskerettigheder over for tredjelande,
- der henviser til vejledningsnotat om handicap og udvikling for EU-delegationer og -

¹ EUT C 303 af 14.12.2007, s. 1.

² EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3; EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

³ Vedtagne tekster, P6_TA(2007) 0235.

⁴ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0065.

⁵ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 107.

⁶ EUT C 250 E af 25.10.2007, s. 91.

⁷ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0166.

⁸ EUT C 250 E af 25.10.2007, s. 91; Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0166.

⁹ EFT C 77 E af 28.3.2002, s. 126.

¹⁰ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0381).

¹¹ EUT C 303E af 13.12.2006, s. 879.

tjenester offentliggjort i juli 2004,

- der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere og de aktiviteter, der udøves af FN's Generalsekretærs særlige repræsentant for menneskerettighedsforkæmpere,
 - der henviser til den internationale konvention til beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinden vedtaget i december 2006,
 - der henviser til Den Europæiske Unions retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret¹, om børn og væbnet konflikt og om menneskerettighedsforkæmpere, samt om dødsstraf, tortur og andre former for brutal, umenneskelig eller nedværdigende behandling, menneskerettighedsdialoger med tredjelande og om fremme og beskyttelse af børns menneskerettigheder,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45 og artikel 112, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0153/2008),
- A. der henviser til, at Rådets og Kommissionens årlige EU-rapport om menneskerettighederne er en generel oversigt over EU-institutionernes menneskerettighedsaktiviteter i og uden for EU,
- B. der henviser til, at årsrapporten fra 2007 bestræber sig på at undersøge, evaluere og, i særlige tilfælde, udøve konstruktiv kritik af Kommissionens, Rådets og Parlamentets menneskerettighedsaktiviteter,
- C. der henviser til, at Den Europæiske Unions interne menneskerettighedsindsats utvivlsomt har direkte indflydelse på dens troværdighed og evne til at gennemføre en effektiv politik udadtil,
- D. der henviser til, at menneskerettigheder og deres beskyttelse beror på - og bør fremmes samtidig med - retsstatsprincipperne, demokratisk regeringsførelse, princippet om magtens tredeling og politisk ansvarlighed, adskillelse af kirke og stat samt politiske rettigheder, der sætter indehaverne af disse rettigheder i stand til at forsvare deres egne menneskerettigheder,
- E. der henviser til, at der skal gøres bestræbelser på i højere grad at rette opmærksomheden mod respekt for de grundlæggende menneskerettigheder, især politiske rettigheder, i forhandlinger og gennemførelse af bilaterale eller regionale handelsaftaler, også i de aftaler der indgås med vigtige handelspartnere,
- F. der henviser til, at retfærdighed, frihed, demokrati og retsstatsprincipper, der garanterer de grundlæggende friheder og menneskerettigheder, er grundpiller for varig fred, og til, at varig fred ikke kan opnås gennem aftaler om at beskytte dem, der er ansvarlige for

¹ EUT C 327 af 23.12.2005, s. 4.

systematiske krænkelse af menneskerettighederne eller overtrædelse af international humanitær ret,

- G. der henviser til, at politikker, der fremmer menneskerettighederne, fortsat er under trussel i adskillige regioner i verden, eftersom krænkelse af menneskerettighederne uundgåeligt går hånd i hånd med bestræbelser fra dem, der krænker menneskerettighederne, på at indskrænke enhver politik, der fremmer menneskerettighederne, især i lande, hvor menneskerettighedskrænkelserne er afgørende for at holde en ikke-demokratisk regering ved magten,
 - H. der henviser til, at 82 % af alle handicappede personer stadigvæk lever under fattigdomsgrænsen i udviklingslandene og fortsat udsættes for yderst alvorlige krænkelse af menneskerettighederne, herunder nægtelse af retten til liv og umenneskelig eller ydmygende behandling; der henviser til, at handicappede børns situation giver anledning til særlig bekymring i denne forbindelse,
 - I. der henviser til, at et optimalt godt helbred i henhold til Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) forfatning er en af de grundlæggende rettigheder for ethvert menneske uanset race, religion, politisk overbevisning eller økonomisk eller social situation; der henviser til, at alle befolkningers sundhed er grundlæggende for opnåelsen af fred og sikkerhed,
1. beklager den kendsgerning, at Den Europæiske Union stadig langt fra har realiseret en sammenhængende og slagkraftig politik for konsolidering og fremme af menneskerettighederne i verden og understreger behovet for at føre en sådan politik mere effektivt; fastholder, at det er nødvendigt at gøre store fremskridt i retning af nøje at respektere de EU-regler, der allerede findes på området for menneskerettigheder;
 2. fastholder, at der, hvis det skal lykkes at opnå markante forbedringer med hensyn til fremme af menneskerettighederne, bør tages skridt til at styrke EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), som ofte hæmmes af dominerende nationale interesser fra medlemsstaternes side, med henblik på at sikre, at fremme af menneskerettigheder betragtes som en prioritet, og for at sikre, at målsætningen om at fremme af menneskerettighederne som et mål for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som skitseret i artikel 11 i traktaten om Den Europæiske Union, overholdes til punkt og prikke;
 3. opfordrer Kommissionen og Rådet til at gøre større bestræbelser på at forbedre Den Europæiske Unions evne til at reagere hurtigt på tredjelandes brud på menneskerettighederne, ikke mindst ved at integrere menneskerettighedspolitikken i alle Den Europæiske Unions eksterne politikker over for disse lande og systematisk at tage menneskerettighedsspørgsmål op inden for rammerne af den politiske dialog på alle niveauer;

Generelle principper og forslag om menneskerettigheder, demokrati, fred og ikke-vold

4. gentager, at menneskerettighederne, som de er defineret i de internationale hovedinstrumenter og konventioner, herunder EU's Charter om Grundlæggende Rettigheder, er universelle rettigheder, historisk opnåede naturlige rettigheder, og at

virkelig og effektiv respekt for disse rettigheder er et væsentligt middel til at garantere implementering og overholdelse af international lov og orden samt for fremme af fred, frihed, retfærdighed og demokrati;

5. fastholder, at den effektive "retshåndhævelse" af menneskerettighederne i hele verden - fra de lokale og nationale domstoles side, eller - i tilfælde af, at dette ikke er muligt - af de overnationale domstole, bør indføres som et udtrykkeligt og centralt mål for Den Europæiske Unions politikker startende med FUSP;
6. mener, at et af de centrale politiske mål for Den Europæiske Union bør være at støtte retlige institutioner på alle niveauer som led i bestræbelserne på at sikre en effektiv overholdelse af menneskerettighederne og navnlig for at yde støtte til internationale domstole;
7. opfordrer derfor Kommissionen og Rådet til at iværksætte en prioriteret aktion efter den model, der blev brugt ved oprettelsen af Den Internationale Straffedomstol, for at understøtte alle domstole, der beskæftiger sig med menneskerettigheder; påpeger især, at overbelastningen af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol skal løses gennem afsættelse af yderligere økonomiske ressourcer, og nødvendigheden af i så stort omfang som muligt at støtte Den Interamerikanske Menneskerettighedsdomstol og Den Afrikanske Menneskerettighedsdomstol, og at der skal tages skridt til at bidrage til at lette oprettelsen af en menneskerettighedsdomstol mellem stater i Asien og Stillehavet;
8. mener, at retten til demokrati - forstået som alle borgeres ret til at deltage i udøvelsen af folkets suverænitet inden for rammerne af institutioner, der er underlagt retsstatsprincipperne - er en historisk erhvervet universel menneskerettighed, der udtrykkeligt er anerkendt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, den internationale konvention om civile og politiske rettigheder, Wien-erklæringen fra 1993 og FN's Millennium-erklæring; mener, at denne ret til demokrati indebærer det internationale samfunds institutioners, Den Europæiske Unions og medlemsstaternes forpligtelse til at handle ved at fjerne alle de hindringer, der står i vejen for fuldstændig udnyttelse af denne ret, i hele verden; mener, at det strategiske sigte med denne bestræbelse bør være skabelsen af en sand og virkelig verdensorganisation for demokrati og demokratier, der skal opnås enten gennem omdannelse og styrkelse af de eksisterende overnationale institutioner - ved brug af samfundet af demokratier som basis - eller ved at skabe nye institutioner;
9. anser ikke-vold på grundlag af Ghandis tanker for at være det mest passende instrument til at sikre fuldstændig udøvelse, opretholdelse, fremme og overholdelse af de grundlæggende menneskerettigheder; mener, at udbredelsen heraf nødvendigvis bør gøres til et prioriteret mål for EU's politik for fremme af menneskerettighederne og demokratiet, og agter at bidrage til ajourføring og studier af moderne ikkevolds-teori og -praksis, delvis gennem en sammenlignende analyse af tidligere anvendt bedste praksis; foreslår, at man for at give dette idegrundlag politisk vægt indkalder til en europæisk konference om ikke-vold i 2009 og erklærer 2010 for "europæisk ikkevolds-år"; opfordrer medlemsstaterne til at gøre en indsats i FN-regi for at sikre, at årtiet 2010-2020 erklæres for "ikkevolds-årti";

EU's årsberetning om menneskerettigheder 2007

10. understreger betydningen af Den Europæiske Unions årsberetning om menneskerettigheder med hensyn til at analysere og evaluere Den Europæiske Unions politik om menneskerettigheder og anerkender, at beretningen har givet et overblik over det voksende omfang af Den Europæiske Unions menneskerettighedsrelaterede aktiviteter;
11. (ÆF 62) mener, at der bør stilles flere og bedre oplysninger til rådighed for vurdering af tidligere politikker, og at elementer og retningslinjer bør foreslås for at ændre den overordnede metode samt tilpasse de politiske prioriteter på et "fra land til land - grundlag" med henblik på vedtagelsen af en landestrategi for menneskerettigheder eller i det mindste et menneskerettighedskapitel i landestrategidokumenterne; gentager sin efterlysning af en regelmæssig vurdering af brugen og resultaterne af Den Europæiske Unions politikker, instrumenter og initiativer vedrørende menneskerettigheder i tredjelande; opfordrer Kommissionen og Rådet til at udarbejde særlige målelige indekser for at fastslå effektiviteten af disse politikker;
12. bifalder Rådets og Kommissionens offentlige forelæggelse af 2007-beretningen på plenarmødet i december 2007, hvor Parlamentet også uddelte sin årlige Sakharov-pris for tankefrihed til Salih Mahmoud Mohamed Osman fra Sudan; har nu indført almindelig praksis og gjort Europa-Parlamentets mødeperiode i december til årets centrale møde om EU's aktiviteter på menneskerettighedsområdet;
13. opfordrer endnu en gang Rådet og Kommissionen til at identificere de "lande der giver anledning til særlig bekymring", hvor det er særligt vanskeligt at fremme menneskerettigheder, og med henblik herpå at udvikle kriterier, ved hjælp af hvilke lande kan måles under henvisning til deres resultater på menneskerettighedsområdet, idet man derved kan opstille specifikke politiske kriterier;

Rådets og Kommissionens aktiviteter på menneskerettighedsområdet i internationale fora

14. mener, at en kvantitativ og kvalitativ forbedring af Rådets menneskerettighedssekretariat vil give Den Europæiske Union mulighed for at styrke sin profil og konsolidere sin rolle med at fremme og sikre respekten for menneskerettigheder i sin politik udadtil; forventer, at der udpeges en højtstående repræsentant for FUSP, som ligeledes skal være næstformand for Kommissionen, hvilket vil medføre en betydelig styrkelse af EU's konsekvens og effektivitet på dette område;
15. mener, at fremskridtene med oprettelsen af Agenturet for Grundlæggende Rettigheder er det første trin i opfyldelsen af Parlamentets krav om oprettelsen af en integreret ramme for regler og institutioner, der skal give Chartret om Grundlæggende Rettigheder retskraft og for at sikre, at systemet i medfør af den europæiske menneskerettighedskonvention (ECHR) overholdes, samt at der udarbejdes en samlet europæisk politik vedrørende minoritetsgruppers rettigheder; understreger betydningen af, at Agenturets mandat også omfatter de lande, som har indgået stabiliserings- og associeringsaftaler med EU;

16. finder det vigtigt, at Den Europæiske Unions særlige repræsentanter fremover får et mandat, der specifikt indeholder fremme og sikring af respekten for menneskerettigheder;
17. mener, at Den Europæiske Unions kapacitet til at forhindre, reagere på, administrere og løse kriser har vist sig at være utilstrækkelig, og opfordrer Rådet, efter dets tidligere henstillinger om oprettelse af et europæisk civilt fredskorps, til gradvist at omdanne de civile aspekter af Den Europæiske Sikkerheds- og Forsvarspolitik til en "Civil Fredstjeneste" til styring af kortsigtede civile kriser og langsigtet fredsskabelse; er af den opfattelse, at Den Europæiske Union inden for disse rammer bør styrke civilsamfundets grundlæggende netværker på subnationalt, nationalt og regionalt plan for at fremme opbygning af tilliden og kapacitetsudvikling, overvågning og bevidstgørelse og derved understøtte institutionaliseringen af civilsamfundets deltagelse i regionale og subregionale freds- og sikkerhedsstrukturer;
18. gentager sin opfordring til Kommissionen om at tilskynde EU-medlemsstaterne og de tredjelande, som der forhandles med om kommende tiltrædelse, til at undertegne og ratificere alle FN's og Europarådets vigtigste konventioner om menneskerettigheder og de dertil knyttede protokoller; henleder især EU-medlemsstaternes opmærksomhed på behovet for at ratificere den internationale konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, som ingen af medlemsstaterne endnu har ratificeret¹;
19. opfordrer til, at EU og dets medlemsstater omgående ratificerer FN's konvention om rettigheder for mennesker med handicap; fastholder, at den til konventionen knyttede protokol bør betragtes som en integreret del af denne, og slår til lyd for omgående tiltrædelse af konventionen og protokollen;
20. understreger behovet for en yderligere styrkelse af Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters aktive deltagelse, hvad angår menneskerettigheds- og demokratispørgsmål, især hvad angår deltagelse i forskellige internationale fora i 2008, herunder i det arbejde, der gøres af UNHRC, FN's Generalforsamling, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og Europarådet;
21. efterlyser et bedre samarbejde og bedre koordination mellem Europarådet og Den Europæiske Union; bifalder det faktum, at der den 11. maj 2007 blev undertegnet et forståelsesmemorandum mellem Europarådet og Den Europæiske Union, og opfordrer begge parter til at omsætte det i praksis; henviser navnlig til de følgende henstillinger i Juncker-rapporten:
 - henstillingen om, at der oprettes en specifik mekanisme, således at Den Europæiske Union kan henvise spørgsmål til menneskerettighedskommissæren, og som skal supplere de foranstaltninger, der gennemføres af Den Europæiske Unions eksisterende organer, enten i forbindelse med udvidelsen, den europæiske naboskabspolitik eller stabiliserings- og associeringsprocessen;
 - henstillingen, at mekanismen udformes til at fremme og styrke demokratiet og fuldt

¹ I juni 2007.

ud gøre brug af Venedig-kommissionens ekspertise;

- henstillingen om, at der oprettes et system, som kan bruges til at henvise spørgsmål til ekspertbehandling i Europarådet, med henblik på at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem arbejdet i Den Europæiske Union og i Europarådet;
22. opfordrer til et styrket samarbejde mellem Europarådet og Den Europæiske Union om fremme af mindretalsrettigheder og beskyttelse af regionale sprog og mindretalssprog; opfordrer til at bruge Europarådets juridisk bindende konventioner såsom rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal og det europæiske charter om regionale sprog og mindretalssprog samt deres velfungerende overvågningsmekanisme; opfordrer til, at der tages hensyn til udtalelsen fra konventionens rådgivende udvalg om de rapporterende staters foranstaltninger og til rapporterne fra chartrets ekspertkomité om de statslige parter overholdelse af deres forpligtelser i forbindelse med EU-institutionernes arbejde og navnlig under tiltrædelsesprocessen for kandidatlandene;
 23. bemærker, at UNHRC har potentiale til at udvikle sig til en værdifuld ramme for EU's multilaterale menneskerettighedsbestræbelser; beklager den kendsgerning, at dette nye organ gennem aktiviteterne i det seneste år ikke har forbedret FN's resultater på menneskerettighedsområdet; har stor tiltro til iværksættelsen af mekanismen med "Universal Periodic Review" med henblik på at opnå de første konkrete resultater og forbedringer; opfordrer Rådet og Kommissionen til snarest at sikre processen med at omsætte FN's generalforsamlings resolution nr. 60/251 af 15. marts 2006 i praksis, som baseret på objektiv og pålidelig information indfører generel kontrol med hver enkelt stats overholdelse af sine menneskerettighedsforpligtelser og -løfter på en måde, der sikrer generel dækning og lige behandling for alle staters vedkommende; opfordrer Rådet til at høre Parlamentet om dette;
 24. bifalder den kendsgerning, at klageproceduren baseret på den tidligere "1503-procedure" fortsat vil tillade enkeltpersoner og organisationer at gøre UNHRC opmærksom på klager over grove og pålideligt dokumenterede krænkelse af menneskerettighederne og opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at ikke-statslige organisationer (ngo'er) fortsat kan blive hørt i UNHRC, så de kan gøre brug af den ret, de har i kraft af deres rådgivende status til at forelægge skriftlige meddelelser og fremsætte mundtlige erklæringer;
 25. bekræfter atter betydningen af disse specielle procedurer og landemandaterne internt i UNHRC; insisterer på, at proceduren for fornyelse af mandater skal være gennemsigtig, og at man skal bestræbe sig på at udpege uafhængige og erfarne kandidater, der er repræsentative, både geografisk og kønsmæssigt; bemærker, at mandatet for ekspertpanelet for Darfur skulle sammenlægges med mandatet for den særlige rapportør for Sudan; bemærker ligeledes Den Europæiske Unions beslutning om at fremme en resolution, der opfordrer til ikke at forny menneskerettighedseksperternes mandat med hensyn til Darfur, og Menneskerettighedsrådets afgørelse om ikke at forny mandaterne vedrørende Belarus og Cuba;
 26. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at opretholde presset for at få opstillet kriterier for medlemskab ved valg til UNHRC, herunder udsendelse af stående invitationer til særlige procedurer; opfordrer ligeledes til overvågning af den faktiske

gennemførelse af valgløfterne fra FN-medlemsstaternes regeringer; mener, at denne regel bør anvendes til at bestemme, hvorvidt EU bør støtte kandidatlande;

27. opfordrer i denne forbindelse Den Europæiske Union til at slutte sig formelt sammen med demokratiske regeringer fra andre regionsgrupper med henblik på at indlede et formelt samarbejde og høring inden for UNHRC med henblik på at sikre, at initiativer med sigte på respekt for principperne i FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder bliver vellykkede; mener, at det kun er gennem samordnet aktion udøvet af en tværregional alliance af demokratiske stater, at Den Europæiske Unions multilaterale menneskerettighedsbestræbelser kan blive effektive i FN-fora, som vist ved, at FN's generalforsamling den 18. december 2007 havde held til at vedtage den ovennævnte resolution 62/149 om moratorium mod dødsstraf;
28. bifalder det faktum, at Kommissionen har brugt sin position som formand for Kimberley-processen i 2007 til at styrke de mekanismer, der var beregnet til at dæmme op for strømmen af konfliktdiamanter; gentager vigtigheden af Kimberley-processen på baggrund af forbindelsen mellem at standse handlen med konfliktdiamanter og opnåelsen af varig fred og sikkerhed; byder endvidere Tyrkiet og Liberia velkommen som nye deltagere i 2007 og bifalder genoptagelsen af Republikken Congo i Kimberley-processen (som får det samlede antal deltagere, der også omfatter Det Europæiske Fællesskab med dets 27 stater, op på 48);
29. bifalder den kendsgerning, at den tredje internationale konference med det formål at afslutte en international traktat, der forbyder produktion, brug, transport eller oplagring af klyngebomber i overensstemmelse med de folkeretlige principper, blev holdt i Wien i december 2007 med fuld støtte fra EU¹; opfordrer Rumænien og Cypern som de eneste to EU-medlemsstater, der endnu ikke har gjort dette, til at støtte Oslo-erklæringen af 23. februar 2007; støtter fuldt ud de kommende konferencer i Oslo-processen afholdt i Wellington fra den 18. til den 22. februar 2008 og bestemt til at finde sted i Dublin fra 19. til 30. maj 2008; forventer, at alle EU-medlemsstater vil være i stand til at underskrive traktaten på den ceremoni, der skal afholdes i Oslo sent i 2008;
30. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres ihærdige bestræbelser på at fremme en universel ratifikation af Rom-statutten og vedtagelse af den påkrævede nationale gennemførelseslovgivning i overensstemmelse med Rådets fælles holdning 2003/444/FUSP af 16. juni 2003 om Den Internationale Straffedomstol² (ICC) og handlingsplanen; gør opmærksom på, at ikke alle rådsformandskaber følger dette fælles mål med samme iver; opfordrer alle formandskaber til at nævne ICC-samarbejdets status på samtlige topmøder med tredjelande; slår til lyd for, at disse bestræbelser udstrækkes til at omfatte ratifikation og gennemførelse af aftalen om privilegier og immuniteter for Den Internationale Straffedomstol, som er et vigtigt operationelt redskab for denne domstol; noterer sig, at aftalen med Det Forenede Kongerige om håndhævelsen af domme er trådt i kraft den 8. december 2007 (samt ikrafttrædelsen af en tilsvarende aftale indgået med Østrig i 2005), og opfordrer samtlige medlemsstater til at overveje at indgå lignende aftaler med ICC; anerkender aftalen om samarbejde og

¹ Over 140 repræsentanter fra civilsamfundet og 138 stater deltog (hvoraf 94 har støttet Oslo-erklæringen eller Oslo-processen).

² EFT L 150, 18.6.2003, s. 67.

bistand mellem Den Europæiske Union og ICC som et væsentligt redskab til at opfylde de forpligtelser, der påhviler de enkelte medlemsstater;

31. bifalder det faktum, at Japan har ratificeret Rom-statutten i juli 2007, hvorved det samlede antal deltagende stater kom op på 105 i december 2007; opfordrer indtrængende Den Tjekkiske Republik til som det eneste EU-land, der endnu ikke har ratificeret Rom-statutten, til snarest muligt at gøre dette; opfordrer endnu en gang alle lande, der endnu ikke har ratificeret Rom-statutten, til at gøre det hurtigst muligt¹; opfordrer Rumænien til at opgive sin bilaterale immunitetsaftale med USA;
32. opfordrer indtrængende alle medlemsstater til fuldt ud at samarbejde i de internationale strafferetlige mekanismer, især når det gælder om at bringe skyldige, der forsøger at undvige, for retten; konstaterer med tilfredshed, at Den Demokratiske Republik Congo samarbejder i udleveringen af Germain Katanga til ICC, at Serbien samarbejder i arrestationen og overførslen af Zdravko Tolimir til Det Internationale Tribunal for det tidligere Jugoslavien (ICTY) og Serbiens og Montenegros samarbejde omkring arrestationen og udleveringen af Vlastimir Djordjevic til ICTY; konstaterer dog med bekymring, at Sudan fortsat konsekvent nægter at samarbejde med ICC, når det gælder om at arrestere og udlevere Ahmad Muhammad Harun og Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman; konstaterer med bekymring, at ICC's arrestordre på fire medlemmer af The Lord's Resistance Army i Uganda endnu ikke er blevet efterkommet; noterer endvidere med bekymring, at Radovan Karadzic og Ratko Mladic stadig er på fri fod og endnu ikke er blevet stillet for ICTY; opfordrer de serbiske myndigheder til at sikre fuldt samarbejde med ICTY, hvilket bør føre til arrestation og udlevering af alle de resterende tiltalte for at skabe mulighed for underskrivelse af en stabiliserings- og associeringsaftale; mener endvidere, at den igangværende retsforfølgning af Liberias tidligere præsident, Charles Taylor, ved den særlige domstol for Sierra Leone i Haag udgør en væsentlig udvikling i retning af, at der kan sættes en stopper for straffrihed;
33. understreger nødvendigheden af at styrke det internationale retssystem og anerkender i denne forbindelse oprettelsen af en hurtigt reagerende retsmekanisme (Justice Rapid Response mechanism) i november 2007 som en ny international samarbejdsmechanisme for tilrådighedsstillelse af ekspertise og bistand, hvor identifikation, indsamling og bevarelse af oplysninger ville være til hjælp i en lang række internationale og midlertidige retlige valg²; opfordrer indtrængende Den Internationale Straffedomstol til at intensivere sine bestræbelser med henblik på at involvere samfund i situationer under efterforskning i en proces med konstruktivt samspil med Den Internationale

¹ Den 13. marts 2008 havde følgende 87 stater endnu ikke ratificeret Romstatutten: Algeriet, angola, Armenien, Aserbajdjan, Bahamas, Bahrain, Bangladesh, Belarus, Bhutan, Brunei, Cameroon, Cap Verde, Chile, Kina, Elfenbenskysten, Cuba, Den Tjekkiske Republik, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Egypten, El Salvador, Ækvatorial Guinea, Eritrea, Etiopien, Grenada, Guatemala, Guinea-Bissau, Haiti, Indien, Indonesien, Iran, Irak, Israel, Jamaica, Kazakhstan, Kiribati, Kuwait, Kirgisistan, Laos, Libanon, Libyen, Madagascar, Malaysia, Maldiverne, Mauritien, Mikronesiens Føderale Stater, Moldova, Monaco, Marokko, Mozambique, Myanmar/Burma, Nepal, Nicaragua, Oman, Pakistan, Palau, Papua Ny Guinea, Philippinerne, Qatar, Den Russiske Føderation, Rwanda, Saint Lucia, Sao Tome og Principe, Saudiarabien, Seychellerne, Singapore, Solomon-øerne, Somalia, Sri Lanka, Sudan, Surinam, Swaziland, Syrien, Thailand, Togo, Tonga, Tunesien, Tyrkiet, Turkmenistan, Tuvalu, Ukraine, De Forenede Arabiske Emirater, USA, Uzbekistan, Vanuatu, Vietnam, Yemen, Zimbabwe.

² http://www.justicerapidresponse.org/Documents1/JRR_NY_NOV07_FinalOutcomeDocument.pdf.

Straffedomstol beregnet på at fremme forståelsen og understøttelsen af dens mandat, leve op til forventningerne og gøre disse samfund i stand til at følge og forstå den internationale strafferetlige proces; understreger den rolle, som de ikke-retlige mekanismer vil kunne spille i forbindelse med bekæmpelse af menneskerettighedskrænkelser og den internationale strafferet, forudsat at disse bestræbelser respekterer en korrekt fremgangsmåde og ikke er falske;

34. bifalder FN's Generalforsamlings vedtagelse af erklæringen om oprindelige folks rettigheder og lykønsker Rådet og medlemsstaterne med deres støtte til vedtagelsen af denne tekst, som vil skabe rammer, inden for hvilke stater kan beskytte og fremme de oprindelige folks rettigheder uden udelukkelse eller diskrimination; konstaterer samtidig med bekymring, at uden nye instrumenter til at sikre gennemførelsen af denne erklæring vil der ikke kunne forventes reelle forbedringer i levevilkårene for oprindelige folk, især folk, der lever under autoritære og diktatoriske styre; opfordrer derfor Kommissionen til at følge gennemførelsen af denne erklæring op, især gennem Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), idet man især opfordrer alle medlemsstaterne til hurtigst mulig at ratificere ILO-konvention 169 om oprindelige folk og stammefolk, hvor principperne i den pågældende erklæring bakkes op med et juridisk bindende instrument;
35. opfordrer endnu en gang Kommissionen til at udarbejde en europæisk rammestrategi for romaer i lyset af romasamfundenes særlige sociale situation i Den Europæiske Union og i lande, der deltager i stabiliserings- og associeringsprocessen for Vestbalkan;
36. opfordrer EU til at spille en nøglerolle ved revisionskonferencen i Durban for at fremme en afbalanceret tekst, der kan bekæmpe racisme snarere end at fjerne demokratiske staters legitimitet og fremme had, hvilket var tilfældet i Durban i 2001;
37. bemærker med beklagelse, at selv om Kommissionen ved flere lejligheder har anbefalet ratificering af ILO-konvention 169, har kun tre medlemsstater - Danmark, Nederlandene og Spanien - på nuværende tidspunkt, næsten 20 år efter dens ikrafttræden ratificeret den; tilskynder derfor til initiativer, der kan styrke bevidstheden om dette vigtige lovgivningsinstrument og styrke dets effektivitet på verdensplan ved at sikre, at den ratificeres af alle medlemsstater;

Resultater hvad angår Den Europæiske Unions retningslinjer for menneskerettigheder

38. opfordrer atter Kommissionen og medlemsstaternes ambassader og konsulater til at sikre, at hele deres personale fuldt ud er bevidst om retningslinjerne for menneskerettigheder; mener, at oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør bruges proaktivt til at harmonisere de fremgangsmåder, som medlemsstaternes og Kommissionens delegationer benytter udadtil på menneskerettighedsområdet ved at dele strukturer og personale for at skabe virkelige "EU-ambassader";
39. bemærker det tyske og det portugisiske formandskabs indsats for at færdiggøre EU's menneskerettighedsretningslinjer for barnets rettigheder; ser frem til i løbet af næste år at modtage udkast til de specifikke gennemførelsesforanstaltninger, der vil koncentrere sig om at gennemføre den samlede og omfattende fremgangsmåde, som de centrale retningslinjer udvikler;

40. opfordrer formandskabet til at finde metoder til at forbedre koordinationen og samarbejdet mellem Rådets arbejdsgrupper, hvad angår iværksættelsen af en indsats på områder af fælles interesse, for eksempel mellem arbejdsgruppen for menneskerettigheder (COHOM) og den arbejdsgruppe, der beskæftiger sig med Den Internationale Straffedomstol, hvad angår strafferet og børn og væbnet konflikt;
41. opfordrer indtrængende Rådet til at opdatere retningslinjerne med henblik på fuldt ud at anerkende betydningen af at nyde godt af den højest opnåelige sundhedsstandard som en grundlæggende rettighed, især hvad angår lindring af smerter;

Dødsstraf

42. bifalder den ovennævnte resolution 62/149 vedtaget af FN's Generalforsamling den 18. december 2007, som slår til lyd for et verdensomspændende moratorium for brugen af dødsstraf, og anerkender dette initiativs positive tværregionale karakter;
43. opfordrer indtrængende Rådet til at opdatere retningslinjerne for dødsstraf med henblik på at støtte alle aktiviteter, der tager sigte på fuldstændig gennemførelse af FN's Generalforsamlings resolution, som blandt andet opfordrer alle stater, der stadig har dødsstraf, til at respektere de internationale standarder, der rummer kontrolmekanismer, der sikrer beskyttelsen af de personers rettigheder, der står over for dødsstraf, især de mindstestandarder, der er fastlagt i bilaget til Rådets (sociale og økonomiske anliggender) resolution 1984/50 af 25. maj 1984; påpeger, at resolutionen forsyner Generalsekretæren med information vedrørende brugen af dødsstraf og observation af de kontrolforanstaltninger, der sikrer beskyttelsen af de personers rettigheder, der står over for dødsstraf, og bestræber sig på gradvist at indskrænke brugen af dødsstraf og reducere antallet af overtrædelser, der kan give dødsstraf; understreger endvidere, at resolutionen slutter med at opfordre alle FN-medlemsstater til at indføre et moratorium for henrettelser med henblik på at afskaffe dødsstraf;
44. opfordrer formandskabet til at tilskynde Italien, Letland, Polen og Spanien, der endnu ikke har ratificeret protokol nr. 13 til den europæiske menneskerettighedskonvention (ECHR) om dødsstraf, til at gøre dette¹; anerkender i den forbindelse, at retningslinjerne om dødsstraf kunne gennemføres mere konsekvent, hvis medlemsstaterne ville undertegne og ratificere sådanne protokoller og konventioner;
45. bifalder Rådets (retlige og indre anliggender) afgørelse af 7. december 2007 om at tilslutte sig Europarådets og EU's fælles erklæring om udnævnelse af en Europæisk Dag mod Dødsstraf, der skulle afholdes den 10. oktober hvert år; bifalder forløbet af Den Europæiske Konference i Lissabon den 9. oktober 2007, der endnu en gang opfordrede til udryddelse af dødsstraf i Europa og slog til lyd for total afskaffelse af dødsstraf;
46. bifalder afskaffelsen af dødsstraf i Albanien den 25. marts 2007 (for alle forbrydelser); i Kirgisistan den 27. juni 2007; i Rwanda den 26. juli 2007; i Staten New Jersey (i USA) den 13. december 2007 og i Usbekistan den 1. januar 2008; udtrykker uro over muligheden for, at dødsstraffen kan blive genindført i Guatemala; opfordrer derimod

¹ Den 10. januar 2008 havde Italien, Letland, Polen og Spanien underskrevet, men ikke ratificeret protokol nr. 13 til ECHR, hvad angår afskaffelse af dødsstraf under alle omstændigheder.

Guatemalas regering til konkret at forpligte sig i henhold til det universelle moratorium på dødsstraf; glæder sig over Kinas beslutning om at lade alle afsigelser af dødsdomme behandle af højesteret, men er fortsat bekymret over, at Kina stadig foretager det største antal henrettelser på verdensplan; fordømmer brugen af dødsstraf i Belarus, som strider mod europæiske værdier; fordømmer det iranske regimes stigende brug af dødsstraf; er meget bekymret over, at det iranske styre stadig dømmer anklagede under 18 år til døden;

Tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling

47. konstaterer, at Grækenland, Ungarn, Letland, Litauen og Slovakiet hidtil hverken har undertegnet eller ratificeret protokollen tilknyttet konventionen imod tortur; konstaterer, at Østrig, Belgien, Cypern, Finland, Frankrig, Tyskland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Rumænien hidtil har undertegnet, men ikke ratificeret den; opfordrer indtrængende alle de EU-medlemsstater, der endnu ikke har undertegnet og/eller ratificeret protokollen tilknyttet konventionen imod tortur (OPCAT), til ufortøvet at gøre dette;
48. nærer bekymring med hensyn til det virkelige engagement hos EU-medlemsstater, der nægter at underskrive den ovennævnte internationale konvention for beskyttelse af samtlige personer imod tvungen forsvinden, hvad angår menneskerettigheder; opfordrer samtlige EU-medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til omgående at undertegne og ratificere den¹;
49. henviser Rådet og Kommissionen til den nylige undersøgelse med titlen "The Implementation of the European Union Guidelines on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment and punishment" (Gennemførelsen af EU-retningslinjerne om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf) forelagt for Europa-Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder den 28. juni 2007 og COHOM (arbejdsgruppen om menneskerettigheder) i december 2007; opfordrer begge institutioner til at følge dens henstillinger, dvs. henstillingen at udvikle en klar global vision med national fokus til undersøgelse af de lokale politiske, sociale, kulturelle og juridiske forhold; opfordrer Kommissionen og Rådet til efter en undersøgelse at sende instrukser til sine delegationer og til medlemsstaternes delegationer med henblik på at hjælpe dem med at gennemføre retningslinjerne;
50. opfordrer Kommissionen og Rådet til at styrke samarbejdet med Europarådet med henblik på at skabe et europæisk område uden tortur og andre former for mishandling som et klart signal om, at de europæiske lande lægger stor vægt på at afskaffe denne form for praksis inden for deres egne grænser;
51. ser frem til vurderingen af gennemførelsen af EU's retningslinjer om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som er ved at blive udarbejdet til forelæggelse for COHOM (arbejdsgruppen om menneskerettigheder); forventer i forbindelse med revisionen af disse retningslinjer, at COHOM drøfter

¹ Signatarstater (i december 2007): Østrig, Belgien, Cypern, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Irland, Italien, Litauen, Luxembourg, Malta, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige. (Kun to lande - Albanien og Argentina - har indtil videre ratificeret konventionen, der kræver 20 ratifikationer for at træde i kraft).

specifikke kriterier for en indsats vedrørende individuelle sager med henblik på at forbedre gennemførelsen af retningslinjerne; anbefaler vedtagelse af foranstaltninger til at sikre overholdelsen af det totale forbud imod tortur samt andre umenneskelige og nedværdigende strafformer og modarbejde ethvert forsøg på at fastlægge en EU-holdning, der legitimerer brugen af diplomatiske forsikringer til at lette overførsel af personer til et land, hvor de kan risikere at blive udsat for tortur eller andre umenneskelige eller nedværdigende strafformer;

52. opfordrer til en ajourføring af retningslinjerne for tortur og anden grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf i lyset af artikel 15 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, der vedrører frihed for tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf;
53. slår til lyd for, at formandskabet eller Rådssekretariatet regelmæssigt er til stede i det relevante FN-udvalg, samt for et yderligere samarbejde med Europarådet og dets komité til forebyggelse af tortur med henblik på at opnå væsentligt og nyttigt materielt input i beslutningsprocessen, hvad angår initiativer over for visse lande;
54. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres praksis med initiativer over for alle Den Europæiske Unions internationale partnere, hvad angår ratificeringen og gennemførelsen af de internationale konventioner om forbud mod brugen af tortur og mishandling, samt bestemmelsen om rehabiliteringsbistand til overlevende torturofre; opfordrer Den Europæiske Union til at anse kampen imod tortur og mishandling for at være en hovedprioritet for dens menneskerettighedspolitik, især gennem øget implementering af EU's retningslinjer og alle andre EU-instrumenter, såsom Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), og ved at sikre, at medlemsstaterne afstår fra at acceptere diplomatiske forsikringer fra tredjelande, hvor der er reel risiko for, at mennesker udsættes for tortur eller mishandling;

Børn og væbnet konflikt

55. bifalder rapporten fra FN's generalsekretærs særlige repræsentant for børn i væbnede konflikter, der blev offentliggjort den 13. august 2007 og konkluderer, at FN-medlemsstaterne bør anvende konkrete og målrettede foranstaltninger imod genstridige menneskerettighedskrænkere;
56. glæder sig over rapporten og anbefalingerne fra FN's generalsekretær om børn og den væbnede konflikt i Burma; fordømmer de alvorlige brud på børns rettigheder i landet og opfordrer COHOM til at prioritere Burma ved gennemførelsen af retningslinjerne om børn og væbnede konflikter;
57. bifalder det fremskridt, der er gjort i anvendelsen af de internationale børnebeskyttelsesstandarder, hvad angår det at drage påståede overtrædere til ansvar, såsom de anklager, der blev fremsat af ICC imod højtstående ledere af forskellige kæmpende grupper i Den Demokratiske Republik Congo og de anklager, der blev fremsat imod fire ledende medlemmer af The Lord's Resistance Army; anser den erklæring, som den særlige domstol for Sierra Leone har afsagt om, at rekruttering eller anvendelse af børn under 15 år i fjendtlige handlinger er en krigsforbrydelse under

gældende international ret, samt dens nylige domfældelse imod militærledere for at rekruttere børn, for væsentlige fremskridt;

58. bifalder den øgede opmærksomhed på børns rettigheder i en lang række forhandlinger, aftaler samt fredsskabende og fredsbevarende bestræbelser, dagsordener og traktater; understreger dog, at bestemmelser om børn i fredsaftaler bør være specifikke, og at deres mål bør være opnåelige;
59. bifalder den øgede opmærksomhed på børns rettigheder i mekanismer for ansvarsplacering i forbindelse med forbrydelser under international ret (anerkender i denne forbindelse de bestræbelser, der er blevet udfoldet af Liberian Truth and Reconciliation Commission i dette øjemed i 2007) som et vigtigt middel, der kan bidrage til at gøre børns ret til at deltage i afgørelser, der vedrører deres liv, effektiv; understreger dog, at det, der mest er i børnenes interesse, skal være afgørende for en sådan involvering, herunder gennem implementeringen af alderstilpassede politikker og procedurer og fremme af rehabilitering og reintegration af børneofre;
60. bifalder fremskridtene med udformning af politikker vedrørende Integrated Disarmament, Demobilization and Reintegration Standards (integrerede nedrustnings-, demobiliserings- og reintegrationsstandarder) (2006), Paris-principperne og retningslinjerne vedrørende børn tilknyttet væbnede styrker eller væbnede grupper (2007); understreger imidlertid, at der nu er behov for effektiv gennemførelse;
61. bifalder den kendsgerning, at yderligere syv nationer (Argentina, Kroatien, Guatemala, Laos, Mauretanien, Marokko og Ukraine) har tilsluttet sig den internationale forpligtelse til at stoppe rekruttering af børn i væbnede konflikter kendt som Paris-forpligtelserne og beklager, at USA ikke har givet sin underskrift på grund af dets modstand imod bestemmelsen vedrørende ICC;
62. glæder sig over, at 11 af Den Europæiske Unions medlemsstater har underskrevet Genève-erklæringen om væbnede konflikter og udvikling, hvilket bringer antallet af underskrivende stater op på 42; opfordrer de resterende 16 medlemsstater i Den Europæiske Union, der endnu ikke har underskrevet Genève-erklæringen, til at gøre det straks;
63. opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort dette, til ufortøvet at undertegne og ratificere protokollerne knyttet til konventionen om barnets rettigheder¹;
64. erindrer om, at der stadig findes uløste konflikter i landene under den europæiske naboskabspolitik (ENP); understreger, at sådanne situationer skaber en sammenhæng, hvor brud på retsstatsprincippet og menneskerettighederne i disse områder ignoreres, og at de udgør en alvorlig forhindring for sikring og overholdelse af alle barnets rettigheder; opfordrer til, at den særlige situation for børn og deres familier i områder

¹ Valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børnepornografi - i november 2007 endnu ikke ratificeret af Den Tjekkiske Republik, Finland, Tyskland, Grækenland, Ungarn, Irland, Luxembourg, Malta og Det Forenede Kongerige.

Valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende inddragelse af børn i væbnede konflikter - i oktober 2007 endnu ikke ratificeret af Estland, Grækenland, Ungarn, Nederlandene; af Cypren hverken ratificeret eller undertegnet.

med uløste konflikter i ENP-landene løses hurtigst mulig inden for rammerne af EU's foranstaltninger på dette område;

65. konstaterer, at det portugisiske formandskab har fulgt de tyske initiativer under retningslinjerne og instrueret alle delegationer i prioritetslande til at anse de landespecifikke strategier vedtaget af COHOM den 15. juni 2007 som stående instruktioner, der skal indarbejdes i delegationsledernes arbejde på området for børn i væbnede konflikter; bifalder den kendsgerning, at formandskabet også har fremsendt de rapporter, det har modtaget fra relevante ngo'er vedrørende enkelte lande, til lokale formandskaber; glæder sig over det slovenske formandskabs initiativ, hvor man har bestilt en undersøgelse af virkningerne af EU's foranstaltninger på børn, der påvirkes af væbnede konflikter; understreger i denne forbindelse den begrænsede indvirkning, som retningslinjer har på børn og væbnede konflikter, navnlig fordi flertallet af delegationerne fra Kommissionen og medlemsstaterne ikke blev underrettet om, at deres værtsland blev betragtet som et prioriteret land med henblik på anvendelsen af disse retningslinjer;

Menneskerettighedsforkæmpere

66. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gøre en indsats for en mere gennemsigtig og systematisk implementering af EU's retningslinjer for menneskerettighedsforkæmpere, eftersom dette er et vigtigt og innovativt instrument, der er udformet til at støtte menneskerettighedsforkæmpere og beskytte dem, der er i fare;
67. opfordrer Kommissionen og Rådet til at inddrage bestræbelser mod børnetvangsarbejde i deres humanitære politik og handelspolitik;
68. forventer, at identifikationen af retningslinjerne om menneskerettighedsforkæmpere som et prioriteret element af EU's eksterne menneskerettighedspolitik vil blive modsvaret af effektiv implementering af disse retningslinjer i lokale strategier vedrørende 120 lande; opfordrer EU's medlemsstater til at harmonisere deres holdning til beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere;
69. mener, at en konsekvent tilgang også bør fokusere på at styrke kapacitetsudviklingen blandt menneskerettighedsaktivister, herunder dem, der kæmper for at forsvare økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, og fremme hørings- og interaktionsmekanismer mellem dem og deres regeringer om spørgsmål vedrørende demokratisk reform og fremme af menneskerettigheder, især når demokratiseringsprocesser er på spil;
70. opfordrer Kommissionen og Rådet til aktivt at tilskynde menneskerettighedsforkæmpere til at udbrede oplysninger om ikkevolds-teori og -praksis og bestræbe sig på at fremme kendskabet til samt udveksling mellem dem, hvad angår bedste praksis baseret på førstehåndserfaringer gjort "i marken";
71. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til omgående at tage fat på spørgsmålet om nødvisa til menneskerettighedsforkæmpere ved at medtage en tydelig henvisning til den specifikke situation for menneskerettighedsforkæmpere i den nye fælles visumkodeks og derved indføre en specifik og fremskyndet visumprocedure, hvor man trækker på den

irske og den spanske regerings erfaringer med dette spørgsmål; mener, at den fortrolige karakter af Den Europæiske Unions initiativer til fordel for menneskerettighedsforkæmpere sommetider er nyttig, men opfordrer til trods for denne fortrolighed til, at lokale EU-styrker altid bør informere ngo'er på stedet om sådanne initiativer under fortrolighed;

72. bemærker, at der trods betydelige økonomiske reformer fortsat forekommer systematiske overtrædelser af politiske rettigheder og menneskerettigheder i Kina i form af politiske fængslinger, angreb på og trusler mod advokater, menneskerettighedsforkæmpere og journalister, herunder weiquan-bevægelsen, manglen på et uafhængigt retsvæsen, tvangsarbejde, undertrykkelse af ytrings- og religionsfrihed samt af religiøse og etniske mindretals rettigheder, vilkårlige tilbageholdelser, Laogai-lejrsystemet og påstande om organhøst; er ligeledes bekymret over sortlistning af journalister og menneskerettighedsaktivister, Dalai Lama og hans tilhængere samt udøvere af Falun Gong;
73. beklager, at kun fem menneskerettighedsorganisationer er registreret i Belarus, og at myndighederne konstant forsøger at true og kontrollere disse grupper, mens man gentagne gange har afvist ansøgninger fra andre menneskerettighedsgrupper, som ønsker at lade sig registrere juridisk; glæder sig over beslutningen fra FN's Generalforsamling i maj 2007 om at afvise Belarus' ønske om en plads i FN's Menneskerettighedsråd under henvisning til landets dårlige resultater på menneskerettighedsområdet; opfordrer endnu en gang Belarus' myndigheder til at indstille brugen af trusler, chikane, målrettede arrestationer og politisk motiveret forfølgelse af menneskerettighedsaktivister og aktivister fra civilesamfundet i Belarus;
74. er meget bekymret over, at de iranske myndigheder i 2007 intensiverede deres chikane mod uafhængige menneskerettighedsaktivister og advokater i et forsøg på at forhindre dem i at offentliggøre og retsforfølge krænkelse af menneskerettighederne; beklager, at den iranske regering har lukket ngo'er, der opfordrer det civile samfund til at deltage og til at skabe øget opmærksomhed om overtrædelser af menneskerettighederne, herunder organisationer, der yder juridisk og social bistand til kvindelige volds ofre;
75. understreger endnu en gang betydningen af at stille håndbogen for implementering af retningslinjerne til rådighed for menneskerettighedsforkæmpere på stedet; tilskynder COHOM til at udbrede oversættelser af EU-retningslinjerne for menneskerettighedsforkæmpere til EU-sprog, der er lingua franca i tredjelande, og til vigtige ikke-EU-sprog blandt regionale myndigheder og ambassader/delegationer; bifalder den kendsgerning, at der nu foreligger oversættelser til sådanne sprog som russisk, arabisk, kinesisk og farsi, men understreger, at det er nødvendigt at producere flere oversættelser lokalt; opfordrer indtrængende EU-medlemsstaterne til at forenkle visumproceduren for menneskerettighedsforkæmpere, der opfordres til at deltage i begivenheder, der finder sted i Den Europæiske Union, eller som flygter fra forværrede sikkerhedssituationer;

Retningslinjer for menneskerettighedsdialoger og anerkendte høringer med tredjelande

76. opfordrer Rådet og Kommissionen til at indlede en omfattende evaluering af retningslinjerne for menneskerettighedsdialoger og til at udvikle klare indikatorer for

virksomheden af de enkelte dialoger og kriterierne for indledning, indstilling og genoptagelse af dialoger;

77. gentager sin opfordring til, at menneskerettighedsdialoger udvides til at omfatte situationen både i tredjelande og i Den Europæiske Union, med henblik på at styrke troværdigheden af denne dialog;
78. gentager sin opfordring til, at menneskerettighedsspørgsmål tages op til fornyet overvejelse på højeste politiske plan med henblik på at give menneskerettighedsanliggender mere politisk vægt og på at forhindre medlemsstater eller tredjelande i at isolere menneskerettighedsspørgsmål fra den politiske dialog; anser det derfor for grundlæggende, at en sådan dialog ikke bruges til at begrænse aktiviteterne til møder mellem eksperter og derved tilsidesætte disse emner i forhold til andre politiske spørgsmål; opfordrer følgelig Rådet og Kommissionen til at vedtage følgende foranstaltninger:
 - offentliggøre de målsætninger, der udspringer af de enkelte dialoger, samt overvåge gennemførelsen heraf;
 - sikre, at der foretages en evaluering af de enkelte dialoger om muligt på årsbasis og som minimum hvert andet år;
 - sikre, at ethvert møde som led i dialogen ud over drøftelser af teknisk art for tjenestemænd også omfatter et politisk aspekt, der direkte involverer de ansvarlige på "ministerielt" plan;
79. understreger i denne forbindelse endnu en gang de forslag, der er formuleret i Parlamentets ovennævnte beslutning af 6. september 2007 om dialoger om menneskerettigheder og samråd om menneskerettigheder med tredjelande; understreger i denne forbindelse, at en dialog mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder blev indledt i januar 2008 med henblik på at gennemføre henstillingerne fra denne beslutning vedrørende Parlamentets deltagelse i dialoger i almindelighed; erindrer i denne forbindelse om Rådets pligt til at høre Parlamentet og tage hensyn til dets synspunkter i henhold til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union;
80. understreger nødvendigheden af en intensivering af menneskerettighedsdialogen mellem Den Europæiske Union og Kina, og er bekymret over, at Kina kun har besvaret to tredjedele af de punkter, der blev rejst af EU i individuelle sager, der giver anledning til bekymring, som en del af denne dialog; udtrykker sin foruroligelse over de alvorlige menneskerettighedskrænkelser i Kina og understreger, at Kina til trods for de løfter, regimet har afgivet med udsigt til de kommende Olympiske Lege, ikke har gjort fremskridt på menneskerettighedsområdet; bifalder i overensstemmelse med Det Olympiske Charter det faktum, at Kina arbejder på at gennemføre henstillingerne fra Den Særlige Ordfører om Tortur og for nylig har instrueret domstolene om ikke at stole på tilståelser; konstaterer, at Kinas regering til trods for sine gentagne forsikringer om, at den agter at gøre dette, endnu ikke har ratificeret den internationale konvention om civile og politiske rettigheder; beklager, at der ikke er blevet vedtaget nogen fælleserklæring mellem EU og Kina om menneskerettigheder på topmødet mellem EU

og Kina den 28. november 2007 i Beijing til trods for, at der oprindeligt var fremsat erklæring om hensigter i den retning; opfordrer Rådet til at sørge for en mere detaljeret underretning af Parlamentet efter drøftelser, herunder en detaljeret liste af initiativer iværksat i individuelle sager fra Rådets og medlemsstaternes side; konstaterer, at disse bekymringer bør fremhæves som optakten til De Olympiske Lege i Beijing, som udgør en vigtig historisk lejlighed til forbedring af menneskerettighedssituationen i Kina; er i denne forbindelse fortsat bekymret over kinesisk lovgivning, herunder statshemmelighedssystemet, der forhindrer den gennemsigtighed, der er nødvendig for udvikling af god regeringsførelse og et system, hvor retsstatsprincipperne er fremherskende; er bekymret over de begrænsninger, der lægges på de kinesiske og internationale mediers frihed, herunder internettet, blogging og adgang til oplysninger for den kinesiske og internationale presse; er ligeledes bekymret over sortlistningen af journalister og menneskerettighedsaktivister, herunder Dalai Lama, hans forbundsfæller og Falun Gong-udøvere; understreger nødvendigheden af selv efter De Olympiske Lege at fortsætte med omhyggeligt at overvåge menneskerettighedssituationen og ændringerne i lovgivningen på dette område; opfordrer indtrængende Den Europæiske Union til at sikre, at dens handelsforbindelser med Kina gøres afhængig af menneskerettighedsreformer, og opfordrer i denne forbindelse Rådet til at foretage en omfattende evaluering af menneskerettighedssituationen, inden der indgås en ny partnerskabs- og samarbejdsaftale; opfordrer Rådet og Kommissionen til at rejse spørgsmålene om Det Indre Mongoliet, Østturkestan og Tibet, aktivt støtte og styrke en gennemsigtig dialog mellem den kinesiske regering og repræsentanter for den tibetanske regering i eksil samt integrere virkningerne på menneskerettighedsområdet af Kinas politik i Afrika; er fortsat foruroliget over de systematiske krænkelse af uyghurernes menneskerettigheder i den autonome Xinjiang-region;

81. er fortsat bekymret over, at menneskerettighedsdialogen med Iran har været afbrudt siden 2004 på grund af manglen på nogen form for positiv udvikling i retning af en forbedring af menneskerettighedssituationen og Irans manglende samarbejde; opfordrer de iranske myndigheder til at genoptage denne dialog med henblik på at støtte alle interessenter i det civile samfund, der er engageret i demokrati, og gennem fredelige og ikke-voldelige midler at støtte de igangværende processer, der kan føre til demokratiske, institutionelle og forfatningsmæssige reformer; sikre bæredygtigheden af disse reformer og sikre inddragelse af alle iranske menneskerettighedsforkæmpere og repræsentanter for civilsamfundet i samtlige politiske processer, idet deres rolle i den generelle politiske diskurs styrkes; er dybt bekymret over, at respekten for de grundlæggende menneskerettigheder i Iran, især ytrings- og forsamlingsfriheden, fortsat forværres i 2007; fordømmer den nye moral-kampagne, som de iranske myndigheder har ført siden begyndelsen af april 2007, hvor tusindvis af mænd og kvinder er blevet arresteret for at "bekæmpe umoralsk opførsel"; fordømmer det iranske styres voksende benyttelse af dødsstraf;
82. fordømmer manglen på resultater af menneskerettighedsdrøftelserne mellem EU og Rusland og opfordrer til, at Parlamentet inddrages i denne proces; støtter de bestræbelser, der udfoldes af Rådet og Kommissionen for at skabe en tradition for, at disse drøftelser skiftevis finder sted i Rusland og Den Europæiske Union, hvor også andre russiske ministre end udenrigsministeren deltager i drøftelserne, og hvor den russiske delegation deltager i møderne mellem russiske og europæiske parlamentariske

organer eller ngo'er tilrettelagt i forbindelse med høringerne; beklager, at Den Europæiske union kun har haft begrænset succes med at tilvejebringe politiske ændringer i Rusland, især hvad angår følsomme spørgsmål såsom situationen i Tjetjenien og andre kaukasiske republikker, straffrihed og retsvæsenets uafhængighed, behandlingen af menneskerettighedsforkæmpere og politiske fanger, herunder Mikhail Khodorkovsky, mediernes uafhængighed og ytringsfrihed, behandlingen af etniske og religiøse mindretal, respekt for retsstatsprincipperne og beskyttelse af menneskerettighederne i de væbnede styrker, diskrimination på grund af seksuel orientering samt andre emner; mener, at den langsigtede debat om Tjetjenien bør udvides til at omfatte de foruroligende situationer i Ingusjetien og Dagestan; opfordrer de russiske myndigheder til at beskytte de nationale mindretal i Republikken Mari-El og sikre respekten for menneskerettigheder og mindretallenes rettigheder i overensstemmelse med Mari-Els forfatning og de europæiske standarder; beklager den vedholdende forfølgelse af journalister, menneskerettighedsforkæmpere og ngo'er, for eksempel den nylige chikane mod Novaja Gazeta og Nisjnij Novgorod-stiftelsen for Fremme af Tolerance; er bekymret over, at den nye russiske lovgivning om ngo'er, siden den trådte i kraft i 2006, i 2007 har vist sig at være åben for vilkårlig og selektiv implementering og er blevet brugt til at forhindre, begrænse og straffe legitime ngo-aktiviteter og derved har medvirket til at øge ngo'ernes usikkerhed og sårbarhed; er under henvisning til Amnesty International-rapporten fra december 2007 ydermere bekymret over, at anklagemyndigheden fortsat undlader at respektere Mikhail Khodorkovskys og hans partner Platon Lebedevs ret til retfærdig rettergang i overensstemmelse med internationale standarder, og er fortvivlet over, at man nægter at yde livsnødvendig medicinsk behandling til Vasilij Alexanyan, den tidligere vicepræsident for Yukos, til trods for gentagne opfordringer fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og formanden for Europarådets parlamentariske forsamling; opfordrer indtrængende Rusland til at træffe yderligere foranstaltninger til beskyttelse af journalisters og menneskerettighedsforkæmperes ytringsfrihed og sikkerhed; mener i denne forbindelse, at det russiske samarbejde med OSCE, Europarådet og FN's menneskerettighedsmekanismer samt ratifikation af alle relevante menneskerettighedskonventioner bør betragtes som en prioritet af Den Europæiske Union, især ratifikationen af protokol nr. 14 til ECHR, der ændrer konventionens kontrolsystem; beklager Ruslands manglende vilje til at indbyde internationale valgobservatører i tilstrækkeligt antal og i tilpas god tid til at give dem mulighed for effektivt at overvåge valgene i overensstemmelse med OSCE-standarder, hvorved de gør det umuligt for OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR) at påtage sig sin planlagte valgobservationsopgave i overensstemmelse med sit mandat, og er derfor tvunget til at sætte spørgsmålstejn ved de demokratiske akkreditiver for parlamentsvalget i 2007 og præsidentvalget i 2008; opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til at rejse menneskerettighedsspørgsmål, herunder individuelle sager, over for de russiske myndigheder på højeste plan og i den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale med Rusland; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fastlægge klarere forpligtelser og skabe mere effektive overvågningsmekanismer ud over menneskerettighedsklausulen med henblik på at opnå en reel forbedring i menneskerettighedssituationen;

83. opfordrer Kommissionen og Rådet til at oprette underudvalg om menneskerettigheder med alle nabolande; gentager sin opfordring til, at parlamentarikerne inddrages i

forberedelserne til møderne i disse underudvalg, og at de bliver underrettet om resultaterne heraf; er af den opfattelse, at den første række møder, der i forbindelse med Tunesien måske især fokuserede på at sikre stabiliteten af dette underudvalg og på at skabe tillid mellem parterne, især i forbindelse med Marokko nu bør træde ind i en mere resultat-orienteret fase og opstille konkrete benchmarks og indikatorer for fremskridt og muligheden for at tage enkeltsager op; understreger, at diskussionerne om menneskerettigheder bestemt ikke bør begrænses til disse underudvalg og fremhæver behovet for at medtage disse spørgsmål i den politiske dialog helt op på højeste plan med henblik på at styrke sammenhængen i EU's politik på dette område og reducere uoverensstemmelser i erklæringer om menneskerettighedssituationen fremsat af begge parter i pressen, idet disse erklæringer ofte er indbyrdes modstridende; glæder sig over Rådets udtalelse af 16. oktober 2007 om, at man ved drøftelserne af en fremtidig rammeaftale mellem EU og Libyen specifikt skal behandle bl.a. samarbejde og fremskridt vedrørende menneskerettigheder;

84. erindrer om den forværrede situation i Syrien, hvor styrets myndigheder nægter at give menneskerettighedsgrupper officiel status, og hvor menneskerettighedsgrupper chikaneres af sikkerhedstjenesterne, og deres medlemmer fængsles på grund af deres manglende juridiske status; fordømmer anholdelsen af afvigere og folk fra oppositionspartierne og opfordrer Rådet og Kommissionen til at opfordre den syriske regering til at løslade de journalister, menneskerettighedsforkæmpere og uafhængige advokater, der tilbageholdes af disse grunde, samt til at ophæve nødretstilstanden;
85. fordømmer de foranstaltninger, som myndighederne i Belarus har truffet over for oppositionen; bemærker, at disse foranstaltninger i stadig højere grad har form af systematiske forsøg på at ydmyge og mishandle medlemmer af oppositionen; peger som et eksempel på anholdelsen for nylig af vinderen af Sakharov-prisen Alexander Milinkiewicz; bemærker, at det ikke er lykkedes Den Europæiske Union at forbedre situationen med hensyn til menneskerettighedsreformer i Belarus;
86. udtrykker desuden på ny dyb uro over den humanitære krise i Gazastriben; opfordrer alle berørte parter til at tilslutte sig verdenserklæringen om menneskerettigheder; henviser atter til indholdet af sin beslutning af 21. februar 2008 om situationen i Gazastriben¹;
87. anerkender Kommissionens og Rådets forsøg på at organisere en runde nummer to af dialogen mellem Den Europæiske Union og Usbekistan om menneskerettigheder i maj 2008 og komplimenterer Kommissionen for dens bestræbelser på at arrangere et civilsamfundsseminar om medieudtryk i udkanten af dialogen, muligvis i Tashkent; påpeger endnu en gang, at afholdelsen af en dialog om menneskerettigheder og ekspertmøder om Andijan-massakren i 2005 ikke i sig selv udgør noget fremskridt og ikke kan bruges som en grund til at ophæve sanktionerne; konstaterer, at manglen på en uafhængig international efterforskning af Andijan-massakren og udeblivelsen af enhver forbedring af menneskerettighedssituationen i Usbekistan - som er de betingelser, som Den Europæiske Union har stillet for at ophæve sanktionerne - naturligvis har ført til, at sanktionerne imod Usbekistan er blevet forlænget; bifalder den kendsgerning, at konklusionerne på mødet i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den

¹ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0064.

15. og 16. oktober 2007 har indført særlige betingelser, der skal være opfyldt inden for en periode på seks måneder, for at ophævelsen af visumbegrænsningen kan fastholdes; opfordrer Kommissionen og Rådet til at foretage en seriøs vurdering af virkningerne af afgørelsen om i en periode på seks måneder at ophæve visumrestriktioner, der udgør en del af EU-sanktionerne imod Usbekistan, og undersøge den generelle menneskerettighedssituation i landet; beklager den kendsgerning, at Usbekistan hidtil ikke har gjort fremskridt i nogen af disse henseender; roser det arbejde, der er udført i Underudvalget om Menneskerettigheder, hvor man nøje har overvåget menneskerettighedssituationen hver sjette måned for at kunne levere regelmæssige parlamentariske vurderinger og anbefalinger til Rådet om, hvilken politik EU skal føre i denne sag; er oprørt over præsidentvalget i Usbekistan den 23. december 2007, som ifølge ODIHR blev "holdt i et skarpt kontrolleret politisk miljø, der ikke gav plads for reel opposition og generelt undlod at opfylde adskillige OECD-forpligtelser omkring demokratiske valg"; fordømmer mordene på Mark Weil, grundlægger og kunstdirektør for det uafhængige Ilkhom-teater, i Tashkent den 9. september 2007 og journalisten og kritikeren af det usbekiske regime Alisher Seipov i den kirgisiske by Osh den 24. oktober 2007; gentager sin opfordring til omgående løsladelse af politiske fanger¹;

88. støtter Rådet i dets vilje til at etablere menneskerettighedsdialoger med hvert enkelt af de resterende fire centralasiatiske lande; opfordrer til, at dialogerne bliver resultatorienterede og fuldt ud i tråd med EU's retningslinjer om menneskerettighedsdialoger med tredjelande, idet man sikrer inddragelse af civilsamfundet og Europa-Parlamentet; slår til lyd for etablering af dialoger, der skal underbygges med tilstrækkelige midler inden for Rådets og Kommissionens sekretariat;
89. konstaterer betydningen af både Tyrkiets og EU's engagement i Tyrkiets tiltrædelsesproces for de igangværende menneskerettighedsreformer i Tyrkiet;
90. håber, at de skyldige i mordet på Benazir Bhutto findes og drages til ansvar så hurtigt som muligt; konstaterer, at menneskerettighedssituationen i Pakistan forværredes i 2007, herunder især truslerne mod retsvæsenets uafhængighed og mediefriheden; fordømmer derfor smædekampagnen mod Iftikhar Mohammad Choudhry, Pakistans tidligere justitsminister, som blev fjernet fra sin post og sat i husarrest; opfordrer Rådet og Kommissionen til at støtte demokratibevægelsen, der blev startet af retsvæsenet og advokatsamfundet, navnlig ved at udsende invitationer til nogle af disses repræsentanter, herunder hr. Choudhry; opfordrer til genindsættelse af alle de afsatte dommere; bemærker vedtagelsen af et nyt landestrategipapir for Pakistan og bifalder dokumentets mainstreaming af konfliktforebyggelse og menneskerettigheder; konstaterer, at det første møde i det fælles udvalg EU-Pakistan blev afholdt i Islamabad den 24. maj 2007, og understreger behovet for, at menneskerettigheder sættes øverst på dagsordenen for alle efterfølgende møder;

Skamfering af kvinders kønsorganer og anden skadelig traditionel praksis

¹ Især Mutabar Tadjibaeva, formand for menneskerettighedsorganisationen Plammenoe Serdtse, og de tolv menneskerettighedsforkæmpere: Saidjahon Zainabitdinov, Nosim Isakov, Norboi Kholjigitov, Abdusattor Irzaev, Habibulla Okpulatov, Azam Formonov, Alisher Karamatov, Mamarajab Nazarov, Dilmurad Mukhiddinov, Rasul Khudainasarov, Bobumurod Mavlanov og Ulugbek Kattabekov.

91. understreger, at bestræbelser på at afskaffe alle former for skamfering af kvinders kønsorganer bør intensiveres, både på græsrodsniveau og som led i den politiske proces, for at understrege den kendsgerning, at en sådan skamfering både er et ligestillingsanliggende og en overtrædelse af menneskerettighederne vedrørende den fysiske integritet;
92. insisterer på, at kvinders rettigheder udtrykkeligt tilgodeses i alle menneskerettighedsdialoger, herunder især bekæmpelse og afskaffelse af samtlige former for diskrimination og vold imod kvinder og piger, herunder kønsbestemte aborter som det mest fremtrædende eksempel, alle former for skadelig traditionel praksis eller skik og brug, f.eks. skamfering af kvinders kønsorganer og for tidligt eller tvungent ægteskab, alle former for menneskehandel, vold i hjemmet og kvindedrab, udnyttelse på arbejdspladsen og økonomisk udnyttelse, og at statens påkaldelse af enhver skik, tradition eller religiøse overvejelser af nogen art for at frasige sig sin pligt til at bekæmpe denne form for brutalitet forkastes;
93. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at bruge menneskerettighedsklausulen til at gøre alle former for skamfering af kvindelige kønsorganer til et prioriteret emne i forbindelserne med ikke-medlemsstater, især de stater, der har præferenceforbindelser med Den Europæiske Union inden for rammerne af Cotonou-aftalen (nu under de europæiske partnerskabsaftaler), og lægge pres på dem for at få dem til at vedtage de nødvendige lovgivningsmæssige, administrative, retlige og forebyggende foranstaltninger for at sætte en stopper for denne praksis;
94. minder om millenniumudviklingsmålene og understreger, at adgang til undervisning og sundhedsvæsen er grundlæggende menneskerettigheder; mener, at sundhedsprogrammer, herunder seksuel og reproduktiv sundhed, fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, styrkelse af kvinders indflydelse og status og barnets rettigheder bør være fremtrædende emner i EU's udviklings- og menneskerettighedspolitik, især hvor kønsspecifik vold dominerer, og hvor kvinder og børn udsættes for risiko for hiv/aids eller nægtes adgang til information, forebyggelse og/eller behandling; opfordrer Kommissionen til at indarbejde de grundlæggende sociale rettigheder og dagsordenen for anstændigt arbejde i sin udviklingspolitik, især i handelsrelevante støtteprogrammer;
95. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til især at fremme ratifikation og gennemførelse fra Den Afrikanske Unions medlemsstats side af Den Afrikanske Unions protokol om kvinders rettigheder i Afrika;
96. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke EIDHR (Det Europæiske Instrument for Menneskerettigheder) og sikre, at der stilles midler til rådighed til aktiviteter til bekæmpelse af alle former for skamfering af kvinders kønsorganer;

Generel kontrol med Rådets og Kommissionens aktiviteter, herunder de to formandskabers resultater

97. beklager de fortsatte krænkelse af menneskerettighederne og demokratiet begået af den militære junta i Burma og støtter Den Europæiske Unions løfter om at nå sine erklærede

mål, navnlig en omfattende og ægte "trepartsdialog" mellem militærregimet, den demokratiske opposition (navnlig National League for Democracy, som vandt valget i 1990) og de etniske nationaliteter med henblik på at sikre den nationale forsoning, som er nødvendig for overgangen til demokrati i Burma, og oprettelsen af en legitim, demokratisk civil regering, der respekterer sin befolknings menneskerettigheder og genopretter normale forbindelse med det internationale samfund; bifalder Rådets vedtagelse i november 2007 af en fælles holdning, der fornyer de eksisterende restriktive foranstaltninger og indfører yderligere restriktive foranstaltninger, men beklager, at nogle sektorer af afgørende betydning, såsom energi samt finansielle og bankmæssige sanktioner imod militærregimet, udelukkes fra disse foranstaltninger; mener i denne forbindelse, at vedtagelsen af restriktive foranstaltninger bør ledsages af solid støtte til civilsamfundet, hvilket ikke har været tilfældet i Burma; fordømmer de burmanske myndigheders brutale reaktion på buddhistmunkenes og andre fredelige demonstranternes demonstrationer; beklager de fortsatte anholdelser og tilbageholdelser af demokratiforkæmpere og journalister, og opfordrer Rådet til at fortsætte med at sætte fokus på menneskerettighedssituationen i Burma som højeste prioritet i FN's Menneskerettighedsråd samt til at opretholde presset for, at Tomas Ojea Quintana, FN's særlige rapportør for menneskerettigheder i Burma, skal besøge landet for anden gang for at foretage yderligere vurderinger af overtrædelserne af menneskerettighederne; bifalder udnævnelsen af Piero Fassino som EU's særlige udsending for Burma og opfordrer Kommissionen til aktivt at støtte den burmesiske prodemokratiske bevægelse inden for rammerne af EIDHR; fordømmer mødet den 14. februar 2008 på Padoh Mahn sha, generalsekretæren for Karen National Union (KNU), der blev myrdet i sit hjem i Thailand; anmoder om, at der foretages en efterforskning i sagen vedrørende dette mord, og at EU udtrykker harme over militærstyret og slår til lyd for bedre beskyttelse af eksilerede demokratiske ledere fra Burma, der lever i Thailand; er bekymret over, at burmesiske flygtninge i Malaysia er yderst sårbare og risikerer at blive arresteret, tilbageholdt og deporteret af de malaysiske myndigheder; opfordrer indtrængende Rådet til at appellere til de malaysiske myndigheder om at standse deres brutale behandling af flygtninge, tilskynde UNCHR til at registrere alle flygtninge for at yde dem bedre beskyttelse og indtrængende opfordre flere lande til at gå med til at acceptere burmesiske flygtninge fra Malaysia og give dem mulighed for genbosættelse;

98. opfordrer rådsformandskabet til at fokusere på lande med en særlig foruroligende menneskerettighedssituation; tilskynder navnlig Rådet til fuldt ud at gennemføre Den Europæiske Unions retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere og stille yderligere midler til rådighed til projekter under EIDHR, især for at fremme demokratiet i Belarus, Burma, Cuba, Eritrea, Laos, Nordkorea, Usbekistan, Vietnam og Zimbabwe; mener, at udtænkningen og implementeringen af disse projekter ikke bør være betinget af de pågældende regimers samtykke eller samarbejde;
99. bifalder afholdelsen af Den Europæiske Unions første dag imod menneskehandel den 18. oktober 2007, der havde til formål at øge bevidstheden om menneskehandel og understrege Den Europæiske Unions for længst indgåede forpligtelse til at udrydde denne;
100. bifalder EU's ngo-menneskerettighedsforum tilrettelagt af det portugisiske formandskab og Kommissionen og afholdt i Lissabon i december 2007 om økonomiske, sociale og

kulturelle rettigheder; støtter forummets henstillinger, der bekræfter menneskerettighedernes udelelighed og almengyldighed og formår at forbinde de eksterne og de interne aspekter af EU-politikkerne; tilskynder derfor Rådet og Kommissionen til at styrke den igangværende bæredygtighedsvurdering, som udføres af Kommissionens GD Handel i form af en hensigtsmæssig konsekvensvurdering af menneskerettighederne;

101. bifalder det fjerde møde i Det Europæiske Net af kontaktpunkter, hvad angår personer med ansvar for folkedrab, krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, som fandt sted i Haag den 7. og 8. maj 2007; noterer sig det arbejde, der blev gjort på dette møde, som var helliget Rwanda og europæiske staters efterforskning vedrørende mistænkte fra Rwanda; beklager, at der ikke afholdes et femte møde i netværket under det portugisiske formandskab; erindrer Rådet om forpligtelsen til at afholde et sådant møde under alle formandskaber;
102. opfordrer Rådets formandskab til at rejse spørgsmålet om Den Europæiske Unions manglende indsats i Darfur; bifalder Den Afrikanske Unions og FN's fælles aktion (Hybrid operation) i Darfur (UNAMID), enstemmigt godkendt den 31. juli 2007 af FN's Sikkerhedsråds resolution 1769(2007) som et lille skridt i den rigtige retning; bemærker, at UNAMID tog over efter Den Afrikanske Unions mission i Sudan (AMIS) den 31. december 2007 og har et foreløbigt mandat, der udløber den 31. juli 2008; forventer, at AMIS med sit mandskab på 7.000, der hidtil har været ansvarligt for fredsbevarelse, vil blive optaget i denne nye styrke, og at alle nødvendige foranstaltninger til sikring af UNAMID's kapacitet til at opfylde sit mandat vil blive truffet, herunder regelmæssig overvågning af antallet af fredsbevarende styrker, der udsendes; fastholder ikke desto mindre, at arrestordrerne udstedt af ICC i forbindelse med Darfur skal efterkommes snarest muligt; bemærker, at de utilstrækkelige foranstaltninger til at bekæmpe den humanitære katastrofe i Darfur var en af grundene bag forværringen af den politiske og sociale situation i Tchad; opfordrer til, at der indføres øjeblikkelige foranstaltninger for at yde større bistand til landet;
103. udtrykker sin bekymring over oprørernes offensiv i N'Djamena i Tchad i begyndelsen af februar 2008; fremhæver betydningen af EU's engagement i etableringen af et øget diplomatisk pres for en våbenhvile i Tchad for at beskytte den hårdt prøvede civilbefolkning og støtte diskussionerne om en fred og national forsoning i landet; fordømmer indgrebene mod politiske modstandere i hovedstaden N'Djamena, som Tchads regering foretog efter kupforsøget i februar; opfordrer Rådet til at gøre sit yderste for at sikre frihed for den politiske opposition i Tchad; understreger alvoren af krisen vedrørende flygtninge og internt fordrevne personer i det østlige Tchad, hvor mere end 400.000 flygtninge og internt fordrevne bor i 12 lejre langs Tchads østgrænse; glæder sig over oprettelsen af EU's fredsbevarende mission EUFOR TCHAD/RCA og dens centrale målsætning om at beskytte flygtninge, internt fordrevne og humanitære arbejdere denne kriseramte region;
104. bifalder den kendsgerning, at man i FN har indledt arbejdet med at nå frem til en fælles adfærdsnorm for alle kategorier af personale, der deltager i fredsskabende missioner; bemærker, at aktionsplanen (Task Force Plan of Action) indeholder krav om, at et sæt af seks hovedprincipper skal indarbejdes i alle De Humanitære FN-organisationers Fælles

Stående Komité, herunder et princip der forbyder seksuelt samkvem med personer under atten år, uanset myndighedsalder eller den seksuelle lavalder, der efter skik og brug gælder lokalt; bifalder den kendsgerning, at denne adfærdskodeks nu gælder for alt FN's fredsskabende og humanitære personale; bifalder skabelsen af enheder for personalets adfærd inden for FN-missionerne i Burundi, Elfenbenskysten, Den Demokratiske Republik Congo og Haiti, der skal undersøge påstande og bistå ofre; forventer fuld implementering af adfærdskodeksen i alle FN-missioner, herunder, hvor det er passende, iværksættelse af straffesanktioner imod de medlemmer af personalet, der bevisligt har begået voldtægt eller udnyttet børn seksuelt;

105. bifalder den kendsgerning, at Rådet udarbejder lister over lande i fokus, som det regelmæssigt fører ajour, med henblik på hvilke yderligere samordnede bestræbelser, der gøres med hensyn til implementering af Den Europæiske Unions retningslinjer om børn og væbnede konflikter, om dødsstraf og om menneskerettighedsforkæmpere; bemærker, at en lignende praksis er fastlagt under gennemførelsesstrategien for de nye EU-retningslinjer om fremme og beskyttelse af barnets rettigheder; tilskynder Kommissionen og Rådet til at udvide denne praksis, som gør det muligt for Den Europæiske Union blandt andet at reagere på en mere effektiv måde gennem nye initiativer, erklæringer eller andre former for aktioner, på EU's retningslinjer om tortur; tilskynder Rådet og Kommissionen til at involvere FN's særlige mekanismer og tage hensyn til henstillinger og hastebeslutninger fra Europa-Parlamentet, når disse fokuslande identificeres;
106. gentager sit krav om, at alle menneskerettigheds- og demokrati-drøftelser med tredjelande, instrumenter, dokumenter og rapporter, herunder årsberetningerne, udtrykkeligt tager fat på diskriminationsspørgsmål, herunder spørgsmål om etniske, nationale og sproglige mindretal, religionsfrihed, herunder intolerance over for enhver religion og diskriminatorisk praksis over for mindretalsreligioner, katebaseret diskrimination, beskyttelse og fremme af indfødte folks rettigheder, kvinders menneskerettigheder, børns rettigheder, handicappede personer, herunder mentalt handicappede samt personer af en hvilken som helst seksuel orientering, idet deres organisationer inddrages fuldt ud, både inden for EU og i tredjelande, hvor det er passende;

Kommissionens eksterne bistandsprogrammer

Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR)

107. udtrykker bekymring over, at der tilsyneladende er foregået valgsvindel ved præsidentvalget i Kenya i december 2007 efterfulgt af voldshandlinger i landet, og opfordrer til, at menneskerettighederne sikres, herunder ytringsfriheden, forsamlingsfriheden og foreningsfriheden samt til afholdelsen af frie og retfærdige valg;
108. glæder sig over vedtagelsen af et finansielt instrument for ekstern bistand, der specifikt skal fremme menneskerettigheder og demokrati, EIDHR, og det forhold, at man har taget hensyn til Europa-Parlamentets prioriteringer i programmeringsdokumenterne for 2007 og 2008;
109. slår til lyd for fuldstændig gennemsigtighed, hvad angår den måde, hvorpå pengene

gives ud, og hvordan projekterne udvælges og vurderes under EIDHR; opfordrer til offentliggørelse på internettet af alle udvalgte projekter, når dette er foreneligt med beskyttelse af modtageren;

110. bifalder lanceringen under EIDHR af et nyt projekt, der gør det muligt hurtigt at træde i aktion for at beskytte menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dette nye projekt hurtigt og effektivt;
111. foreslår, at EIDHR's budget øges fra 2009 navnlig med henblik på at sikre supplerende finansiering både til projekter i "vanskelige" lande og til projekter, der forvaltes direkte af Kommissionens delegationer i samarbejde med lokale organisationer i det civile samfund, således at alle de lande, hvor disse projekter gennemføres, kan få adgang til fællesskabsmidler;
112. opfordrer Kommissionen til at justere det antal medarbejdere, der er afsat til gennemførelsen af EIDHR, både i hovedkvarteret og i delegationerne, for at tage hensyn til særlige forhold og problemer ved dette nye instrument, således at de nødvendige ressourcer og den nødvendige ekspertise er til rådighed under hensyntagen til den meget følsomme karakter af de projekter, som støttes, behovet for at beskytte aktører i civilsamfundet, som gennemfører disse projekter, samt betydningen af de politiske mål, som det står for;
113. opfordrer til, at medarbejderne i EU's delegation i tredjelande, op til det højeste niveau, specifikt uddannes i menneskerettigheder og demokrati, navnlig i lyset af de projekter, der gennemføres under retningslinjerne og det påtrængende behov for at støtte forkæmperne for menneskerettigheder; opfordrer ligeledes til, at den toårige uddannelse af delegationslederne skal omfatte en menneskerettighedskomponent i lyset af delegationernes nye pligter på dette område;
114. opfordrer Kommissionen til at sikre sammenhæng mellem Unionens politiske prioriteringer og de projekter og programmer, den yder støtte til, navnlig i forbindelse med dens bilaterale programmering i samarbejde med tredjelande; opfordrer desuden til, at der sikres konvergens mellem programmer og tematiske instrumenter, og at disse instrumenter styrkes, eftersom de er den eneste mulighed for at give Unionen mulighed for at udføre projekter i tredjelande uden opbakning fra myndighederne i de pågældende lande;
115. konstaterer, at EIDHR-midler afsat til EU-valgobservationsmissioner i 2007 udgjorde 23 % af de samlede EIDHR-midler, der blev brugt (30,1 millioner euro), og at der blev gennemført 11 sådanne missioner;
116. konstaterer, at en stor del (ca. 50 %) af den samlede EIDHR-finansiering til projekter, der blev skrevet kontrakt om i 2007, gik til store tematiske projekter, og kun en lille andel (24 %) gik til lande-baseret støtteordninger (svarende til mikro-projekter); konstaterer endvidere, at kun en lille del af midlerne gik til Asien og foreslår, at den geografiske balance tages op til fornyet overvejelse;
117. konstaterer, at man bør være forsigtig, når det gælder finansiering af internationale organisationer, hvis finansiering sker gennem medlemsstaternes obligatoriske bidrag,

såsom ICC, eftersom finansiering til sådanne organisationer er ensbetydende med at subventionere statslige parter, der er forpligtede til at yde finansiering til disse organisationer, og bringer andre projekter, der er afhængige af EIDHR-finansiering, i fare, såsom ngo-projekter og det juridiske program for Den Særlige Domstol for Sierra Leone;

Bistand til afholdelse af valg og valgobservation

118. bemærker med tilfredshed, at EU i stigende grad gør brug af valgbistand og valgobservation til at fremme demokrati i tredjelande, og at kvaliteten og uafhængigheden af disse missioner nyder bred anerkendelse;
119. opfordrer til øget opmærksomhed vedrørende kriterierne for udvælgelse af de lande, hvor valgbistand/valgobservation finder sted og til overholdelse af metodologien og reglerne på internationalt plan, navnlig vedrørende missionens uafhængighed;
120. mener, at valgbistand og valgobservation på nuværende tidspunkt og i lyset af de tidligere erfaringer bør inddrages i en løbende proces, der omfatter faserne forud for valgene med indførelse af demokrati og menneskerettigheder, og endnu vigtigere i fasen efter valget, hvor man skal støtte og evaluere den demokratiske proces med henblik på at styrke retsstaten, konsolidere de demokratiske institutioner, den politiske pluralisme, retsvæsenets uafhængighed og civilsamfundets rolle;
121. erindrer om behovet for politiske funktioner i perioden efter valget som en del af retsgrundlaget for EIDHR;
122. opfordrer til, at valgproceduren, både i perioden før og efter valget, skal indarbejdes på de forskellige niveauer af den politiske dialog med de pågældende tredjelande med henblik på at sikre sammenhængen i EU's politikker og genbekræfte menneskerettighedernes og demokratiets centrale rolle;
123. minder desuden Kommissionen og Rådet om, at der skal udformes strategier for demokrati og menneskerettigheder for de enkelte lande, hvilket nogle medlemsstater allerede er begyndt på, eftersom dette er vigtigt for at sikre sammenhæng i de førte politikker, herunder i forbindelse med valgprocedurene;
124. opfordrer Udenrigsudvalget til inden midtvejsevalueringen at gøre status over gennemførelsen af de forskellige komponenter af EIDHR;

Implementering af menneskerettigheder og demokratiklausuler i eksterne overenskomster

125. beklager det faktum, at menneskerettigheds- og demokratibestemmelsen, et væsentligt element i samtlige samarbejds- og partnerskabsaftaler med tredjelande, stadig ikke gennemføres på en konkret måde, hvilket skyldes manglen på en mekanisme, der ville gøre det muligt at gennemføre den;
126. understreger endnu en gang i denne forbindelse de forslag, der er formuleret i Parlamentets ovennævnte beslutning af 14. februar om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler; understreger navnlig behovet for at medtage sådanne

klausuler i alle EU-aftaler, herunder sektorspecifikke aftaler;

127. opfordrer Rådet og Kommissionen til at udnytte den nuværende situation i forbindelse med udløbet af partnerskabsaftaler og samarbejdsaftaler med en række nabolande og Rusland samt forhandlingen af nye aftaler til at indarbejde menneskerettigheder og en effektiv dialog om disse i forbindelse med fremtidige aftaler, herunder gennem en opfølgningsmekanisme;
128. gentager sin opfordring til, at menneskerettighedsklausuler implementeres gennem en mere gennemsigtig høringsprocedure mellem parterne, der specificerer hvilke politiske og juridiske mekanismer, der skal bruges i tilfælde af en anmodning om ophævelse af et bilateralt samarbejde på grund af gentagne og/eller systematiske menneskerettighedskrænkelser, der er et brud på international ret; mener, at klausuler også skal omfatte enkeltheder om en mekanisme, der skal muliggøre midlertidig ophævelse af en samarbejdsaftale så vel som en "advarselsmekanisme";
129. konstaterer, at Den Europæiske Union i 2007 ikke indgik nogen nye aftaler, der indeholdt menneskerettighedsklausuler;
130. bifalder den kendsgerning, at Kommissionen og Rådet ophævede Belarus' handelspræferencer i juni 2007 under den generelle toldpræferenceordning (GSP) som følge af, at regeringen i Belarus ikke gennemførte nogen af de henstillinger, der blev forelagt af Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) i 2004;
131. mener, at sikring af en effektiv beskyttelse af demokrati og menneskerettigheder ved EU's ydre grænser bør have højeste prioritet inden for EU's bestræbelser på at indarbejde menneskerettighedsaspektet i alle politikområder; opfordrer Kommissionen og Rådet til yderligere at konsolidere deres bestræbelser på at indarbejde dette inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik, det strategiske partnerskab med Rusland og forholdet til Tyrkiet samt landene på Vestbalkan og ligeledes i denne forbindelse at udnytte de eksisterende regionale rammer for samarbejde i disse regioner fuldt ud; gentager det særlige behov for at tage krænkelser af menneskerettighederne op, som sker i forbindelse med uløste konflikter i de pågældende lande, og som udgør betydelige hindringer for konsolideringen af retsstatsprincippet og demokrati ved EU's ydre grænser;

Mainstreaming af menneskerettigheder

132. opfordrer Kommissionen til fortsat nøje at overvåge indrømmelsen af "generel toldpræferenceordning plus"-fordele til lande, der har udvist alvorlige mangler i gennemførelsen af de otte ILO-konventioner om hovedarbejdsnormer, og som har krænket civile og politiske rettigheder eller benyttet sig af fængselsarbejdskraft; opfordrer Kommissionen til at udvikle kriterier for, hvornår generelle toldpræferenceordninger skal annulleres af menneskerettighedsgrunde;
133. minder om erklæringen om retten til udvikling vedtaget i forbindelse med FN's Generalforsamlings resolution 41/128 af 4. december 1986, der anerkender, at retten til udvikling er en uomtvistelig menneskerettighed, og at staterne har det primære ansvar for at skabe vilkår, der begunstiger virkeliggørelsen af retten til udvikling, og skal tage

skridt til at udforme internationale udviklingspolitikker med henblik på at lette fuld virkeliggørelse af denne ret; slår til lyd for foranstaltninger til at sikre, at internationale udviklingsprogrammer beregnet på at efterkomme staternes ansvar i denne henseende omfatter og er tilgængelige for personer med handicap i overensstemmelse med artikel 32 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, undertegnet af De Europæiske Fællesskaber den 30. marts 2007;

134. minder Rådet om dets forpligtelse til at indarbejde menneskerettigheder i alle FUSP- og andre EU-politikker, således som det skitseres i dokumentet, der blev godkendt af Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité den 7. juni 2006; opfordrer til yderligere fremskridt med gennemførelsen af anbefalingerne i dette dokument; minder navnlig Rådet om de geografiske arbejdsgruppers forpligtelse til at identificere menneskerettighedsspørgsmål, prioriteringer og strategier som led i deres overordnede planlægning samt til at etablere en mere systematisk udveksling med internationale ngo'er og menneskerettighedsforkæmpere;
135. minder om, at Den Europæiske Unions almindelige budget for 2008 indeholder bevillinger, der dækker handicap, der skal kontrolleres for at sikre, at de som fællesskabsstøtte er i overensstemmelse med artikel 32 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, og opfordrer til, at disse bevillinger i budgettet nøje implementeres og følges op;
136. opfordrer Rådet til at gøre sit yderste for at gennemføre den grundlæggende ret til sundhed, hvad angår smertebehandling og adgang til smertestillende midler, på betingelse af en grundig kontrol udført af anerkendte internationale og nationale tilsynsagenturer, såsom nationalregeringer og FN's specialagenturer, idet Det Internationale Kontroludvalg for Narkotiske Midler har opfordret det internationale samfund til at fremme ordinationen af smertestillende midler, især i fattige lande, eftersom der i over 150 lande er berettet om alvorlig underbehandling; opfordrer Kommissionen og Rådet til at arbejde for, at medlemskab af WHO åbnes for alle stater som beskrevet i artikel 3 i WHO's forfatning, hvorved man styrker WHO-programmernes effektivitet og universalitet;
137. fordømmer ubetinget alle former for udnyttelse af børn, hvad enten det er i form af seksuel udnyttelse, herunder børnepornografi og børne-sexturisme, eller tvangsarbejde, tillige med alle former for menneskehandel; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at anerkende problemerne for tusindvis af gadebørn og børn, der tvinges til at tigge, som et alvorligt socialt problem og menneskerettighedsproblem, og opfordrer medlemsstaterne til at indføre sanktioner over for de ansvarlige for nedværdigelsen af børn, der tvinges til at tigge;
138. opfordrer Kommissionen til fortsat at fremme virksomhedernes sociale ansvar blandt europæiske og lokale virksomheder; opfordrer Rådet til at aflægge Parlamentet beretning om al feedback fra FN's særlige repræsentant for virksomheder og menneskerettigheder, der klarlægger standarderne for ansvar og regnskabspligt for transnationale selskaber og andre storvirksomheder, hvad angår menneskerettigheder;
139. anerkender, at indvandringspolitik er blevet en prioritet for EU's interne og eksterne politiske dagsorden, og at EU i sine tekster har forsøgt at forbinde indvandring og

udvikling og sikre, at de grundlæggende rettigheder for indvandrere respekteres; fastholder dog, at virkeligheden ikke lever op til disse tekster; understreger, at aftaler om hjemsendelse af illegale indvandrere skal indgås med tredjelande, der har det juridiske og institutionelle maskineri, der skal til for at håndtere hjemsendelse af deres egne statsborgere og beskytte deres rettigheder;

140. opfordrer Rådet til at sikre, at flygtninges, asylsøgere og migranternes rettigheder fuldt ud respekteres i praksis, når man øger samarbejdet om indvandring og asyl med tredjelande; understreger, at især mekanismen i Den Europæiske Naboskabspolitik bør bruges til at overvåge menneskerettighedssituationen på dette område; opfordrer Rådet og Kommissionen til at sørge for, at der i forbindelse med samarbejdspolitikker vedrørende bekæmpelse af illegal indvandring gøres alt for at sikre, at politi og juridiske myndigheder i tredjelande respekterer menneskerettighederne, og opfordrer Rådet og Kommissionen til at sikre, at der ikke på nogen måde ydes støtte til politiet eller retsvæsenet i lande, der i alvorlig grad og på systematisk vis krænker menneskerettighederne og/eller ikke aflægger regnskab for, hvordan disse støttemidler er blevet anvendt;
141. opfordrer Kommissionen og Rådet til at tage EU-initiativer på internationalt plan til bekæmpelse af forfølgelse og diskrimination på grund af seksuel orientering og kønsidentitet, f.eks. ved at fremme en resolution om dette spørgsmål på FN-plan og yde støtte til ngo'er og aktører, der fremmer ligestilling og ikke-diskrimination; fordømmer den kendsgerning, at mange lande har kriminaliseret homoseksuel adfærd, og at Iran, Saudi Arabien, Yemen, Sudan, Mauretanien, De Forenede Arabiske Emirater og dele af Nigeria anvender dødsstraf for homoseksuelle aktiviteter, at 77 lande har love, der giver de statslige myndigheder ret til at retsforfølge og eventuelt idømme personer fængselsstraf for homoseksuelt samkvem, og at adskillige lande, såsom Pakistan, Bangladesh, Uganda, Kenya, Tanzania, Zambia, Malawi, Niger, Burkina Faso, Sierra Leone, Malaysia og Indien (hvor man i øjeblikket er i færd med at foretage en juridisk gennemgang af de relevante strafferetlige bestemmelser), har love, der giver mulighed for at idømme fængselsstraffe på mellem 10 år og livstid; støtter fuldt ud Yogyakarta-principperne om anvendelse af den internationale menneskerettighedslovgivning i forbindelse med seksuel orientering og kønsidentitet; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at give asyl til personer, der risikerer forfølgelse i deres oprindelseslande på grund af deres seksuelle orientering eller kønsidentitet;
142. opfordrer Kommissionen og Rådet til med udsigt til ministermødet i FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet, der afholdes i 2009, at sikre, at den finansielle støtte til kampen imod illegale narkotiske stoffer, der ydes til internationale agenturer, f.eks. FN-instanser, aldrig hverken direkte eller indirekte bruges til at støtte sikkerhedsinstanser i lande, der på alvorlig og systematisk vis krænker menneskerettighederne, eller som bruger dødsstraf for narkokriminelle; opfordrer til, at der udarbejdes et dokument, der på omfattende og omhyggelig vis præsenterer den bedste praksis, der anvendes i menneskerettigheds- og narkotikapolitik i EU-medlemsstaterne, i anledning af det kommende møde i FN's Narkotikakommission;
143. gentager betydningen af Den Europæiske Unions interne politik for fremme af gennemførelsen af den internationale menneskerettighedslovgivning og

nødvendigheden af, at medlemsstaterne lovgiver på en måde, der blandt andet er i overensstemmelse med de forpligtelser, der udspringer af Geneve-konventionerne og tillægsprotokollerne hertil, konventionen imod tortur, konventionen imod folkedrab og Rom-statutten for ICC; bifalder det fremskridt, der gøres med anvendelsen af universel jurisdiktion i visse medlemsstater; tilskynder Rådet og Kommissionen til i deres bestræbelser på at opnå bedre sammenhæng mellem interne og eksterne politikker til at indarbejde kampen imod straffrihed for alvorlige internationale forbrydelser i udviklingen af et fælles EU-område med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

144. gentager sin bekymring, hvad angår begrænsninger af internet-indhold, hvad enten det tjener til udbredelse eller modtagelse af informationer, som pålægges af regeringer og ikke fuldt ud er i overensstemmelse med sikringen af ytringsfriheden; anmoder i denne forbindelse Rådet og Kommissionen til at udarbejde fællesskabsregler om handel med tredjelande, hvad angår varer, herunder software, hardware og andre lignende varer, hvis eneste formål er at udføre generelle overvågningsaktiviteter, og begrænse internetadgang på en måde, der ikke er forenelig med ytringsfriheden, og import og eksport af sådanne varer, med undtagelse af varer, der udelukkende har til formål at beskytte børn; mener, at det samme burde gælde, hvad angår overvågnings- og/eller militærteknologi bestemt for lande, der systematisk krænker menneskerettighederne; opfordrer i øvrigt til, at der findes konkrete løsninger til at forhindre europæiske virksomheder i at udlevere personlige data til andre lande, hvis disse data kan bruges til at krænke sådanne rettigheder, især hvad angår ytringsfriheden;

Effektiviteten af Europa-Parlamentets interventioner i menneskerettighedssager

145. opfordrer Rådet til at deltage i debatter om hastebeslutninger og opfordrer til, at Underudvalget om Menneskerettigheder får en mere konstruktiv rolle i udviklingen af sammenhængende og gennemsigtige kriterier for udvælgelsen af hasteemner;
146. henstiller, at beslutninger og andre væsentlige dokumenter vedrørende menneskerettighedsspørgsmål oversættes til de sprog, der tales i de pågældende områder, især til de sprog, hvis brug ikke anerkendes eller er forbudt af de statslige myndigheder, der er ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser;
147. beklager inderligt, at Burmas og Cubas myndigheder har afvist Parlamentets anmodning om deres samtykke til at udsende en delegation, der skulle besøge de tidligere vindere af Sakharov-prisen; mener, at Parlamentet burde fremme etableringen af et netværk mellem Sakharov-prisens modtagere med henblik på regelmæssige møder afholdt i Parlamentet;
148. minder Parlamentets delegationer om, at de systematisk bør sætte en interparlamentarisk debat om menneskerettighedssituationen på dagsordenen for deres besøg i tredjelande;
149. anerkender det arbejde, der er udført i det midlertidige udvalg om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger, og betænkningen fra dette udvalg, som resulterede i den beslutning, som Parlamentet den 14. februar 2007 vedtog om dette spørgsmål¹; anmoder Den Europæiske Union og medlemsstaterne

¹ EUT C 287E af 29.11.2007, s. 309.

om at afsløre praksis med ekstraordinær overførsel nu og i fremtiden; opfordrer i denne forbindelse kommissær Frattini til at aflægge rapport til Parlamentet om svarene på dets skrivelse af 23. juli 2007 til den polske og rumænske regering, hvori man udbad sig detaljerede oplysninger om resultatet af undersøgelserne, der blev gennemført i de to lande, og om resultatet af de spørgeskemaer, der blev udsendt til alle EU's medlemsstater vedrørende deres terrorbekæmpelseslovgivning, således som det blev annonceret på plenum i september 2007;

o

o o

150. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og ansøgerlandenes regeringer og parlamenter, FN, Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og regeringerne i de lande, der er nævnt i beslutningen.

**A) INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT BETWEEN
JANUARY AND DECEMBER 2007**

THE SAKHAROV PRIZE 2007

The Winner of the SAKHAROV
PRIZE 2007:

Salih Mahmoud OSMAN

**SHORTLISTED
NOMINEES**

BACKGROUND

Mrs Zeng JINYAN
Mr Hu JIA

Chinese human rights defenders. He is an AIDS and environmental activist. She is a cyber-dissident reporting daily on her blog examples of human rights abuses in China. He has been under house arrest and is currently detained. A letter of concern was sent.

Salih Mahmoud OSMAN

Human rights attorney working with the Sudan Organization against torture, providing free legal representation for many victims of Sudan's civil war and human rights abuses.

Anna POLITKOVSKAYA

Russian journalist and human rights activist known for her opposition to the Chechen conflict.

She was shot dead on 7 October 2006.

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
ANGOLA	Sarah Wykes	She is an activist of Global Witness. She held an important presentation in the hearing of the ACP-EU JPA Political Affairs Committee on 14 September 2006. On 18 February 2007, while conducting research, Dr Wykes was arrested in Angola and charged with espionage. She has been released on bail.	A letter of concern was sent on 14 May 2007.
BANGLADESH	Sigma Huda	The renowned Bangladeshi lawyer, human rights activist and UN Special Rapporteur on Trafficking in Persons was convicted in July 2007 and sentenced to 3 years in prison on charges of bribery and corruption.	In its resolution adopted on 6 September 2007, the European Parliament raised concerns about the conditions under which she was imprisoned and urged the Bangladeshi authorities to provide Ms Huda with all the necessary medical treatment and help required by her health condition and to respect her rights to receive visits from her family and friends in prison. On 17 July 2007, UN Secretary-General Ban-Ki Moon called on the Bangladeshi authorities to fully respect Ms Huda's fundamental rights.
	Sheikh Hasina, Khaleda Zia, Moudud Ahmed	Three former Prime ministers detained or charged (among over 160 political leaders and with more than 100000 civilians) due to repressive measures (including a ban on all political activity) introduced by the military-backed Caretaker Government to end corruption. On 27 August 2007 the Supreme Court overturned a High Court sentence for the release on bail of the former Prime Minister and Awami League president Sheikh Hasina, who has been imprisoned since 16 July 2007. The former Prime Minister Khaleda Zia and her son were	In its resolution adopted on 6 September 2007, the European Parliament raised concerns about the arrest and justification for ongoing detention of Awami League president Sheikh Hasina, arrested on 16 July 2007 and charged with extortion, and of Bangladesh Nationalist Party president Khaleda Zia, charged with corruption. The Parliament called on the Bangladeshi authorities to conduct the trial in a transparent way and according to the rule of law and, more particularly, called on the government to base its anti-

		arrested on 3 September 2007 in Dhaka on allegations of corruption.	corruption campaign solely on facts relevant in the context of criminal proceedings concerning corruption.
	Anwar Hossain, Harun Ur Rashid, Saidur Rahman Khan, Abdus Sobhan	Members of the teachers' association Shikhhok Samity who have been arrested subsequent to the students' and teachers' unrest which erupted in August 2007 at Dhaka university.	In its resolution adopted on 6 September 2007, the European Parliament called for their immediate release.
BURMA (MYANMAR)	Aung San Suu Kyi	The National League for Democracy (NLD) leader, Nobel Peace Prize Laureate and Sakharov Prize winner has spent 11 of the last 17 years under house arrest.	In its resolutions adopted on 21 June, 6 September and 27 September 2007, the European Parliament called for the immediate release and full freedom of movement and expression of Aung San Suu Kyi. In its resolution adopted on 27 September 2007, the European Parliament: - demanded the immediate and unconditional release of all those who have been arrested since the protests began on 19 August 2007, - utterly condemned the brutal response by the Burmese authorities to the peaceful demonstrations began on 19 August 2007 and expresses its horror at the killing of peaceful protestors, - reiterated its calls for the cessation of the current illegitimate constitutional process, and its replacement by a fully representative National Convention including the National League for Democracy and other political parties and groups. In its resolution adopted on 21 June 2007, the European Parliament insisted on the immediate release of U Win Tin and all political prisoners – estimated to number over 1200 – held by the SPDC.
	Min Ko Naing, Ko Ko Gyi	Leaders of the 88 Generation Students, Min Ko Naing, has already spent 16 years in prison, and Ko Ko Gyi, 15 years.	
	U Win Tin	A 77-year old journalist detained as a political prisoner for almost two decades now for writing a letter to the UN on the ill-treatment of political prisoners and the poor conditions in which they are held.	
	Burmese Buddhist monks	With ten of thousands of other peaceful demonstrators protested as of 19 August 2007 against the anti-democratic and repressive regime in Burma and many of them were arrested.	

			A special session of the Human Rights Council was held on Myanmar at the initiative of the EU, in October 2007.
	Rawang Nang, Chinlai Nin Ram, Nanghkyi Hkaw Dang, Pu Ram	The four girls, aged between 14 and 16 years, were gang-raped by army officers and then arrested.	A letter of concern was sent on 10 April 2007.
CAMBODIA	Hy Vuthy	President of the Free Trade Union of Workers in the Kingdom of Cambodia (FTUWKC) at the Suntex garment factory was shot dead on 24 February 2007.	In its resolution adopted on 15 March 2007, the European Parliament condemned the killing of Hy Vuthy and all other acts of violence against trade unionists and urged the Cambodian authorities to launch an urgent, impartial and effective investigation into the murders of Hu Vuthy, Chea Vichea, Ros Sovannarith and Yim Ry, to make the findings public and to bring the persons responsible to justice. The Parliament called on the authorities to give Born Sammang and Sok Sam Oeum a prompt retrial which complies with international standards.
	Chea Vichea	FTUWKC President, was shot dead on 22 January 2004.	
	Ros Sovannarith	FTUWKC President at the Trinunggal Komara factory; was murdered on 7 May 2004.	
	Born Sammang	They were arrested for the alleged murder of Chea Vichea and later convicted and sentenced to 20 years' imprisonment despite the lack of any credible evidence against them.	
	Sok Sam Oeun		
CHINA	Yang Maodong	This writer was imprisoned.	In its resolution adopted on 13 December 2007, the European Parliament called on the Chinese authorities: - to allow an independent body to have access to Gedhun Choekyi Nyima, the Panchen Lama of Tibet, and his parents, as requested by the UN Committee on the Rights of the Child, and - to release the writer Yang Maodong and the other 50 cyber-dissidents and web users imprisoned in China.
	Gedhun Choekyi Nyima	Panchen Lama of Tibet.	
		Ismail Samed	Uyghur political prisoner and activist in support of Uyghurs'

		human rights was executed on the morning of 8 February 2007 in Urumchi.	27 March 2007.
	Bu Dongwei	He was sentenced to two and a half years of forced labour for being a Falun Gong practitioner.	On 28 February, the European Parliament called for his release.
	Guo Feixiong	Human rights defender, he was arrested on 30 September 2006 with charges of illegal business activity.	A letter of concern was sent on 5 June 2007.
	Zhang Lianying	She was beaten into a coma on 20 March 2007. She has been detained at the Beijing Women's Labor Camp since 14 June 2005 simply because she is an adherent of the Falun Gong. Her recent beating is very likely to be linked to the fact that her husband, Mr Niu Jinping, met Mr Edward McMillan-Scott, Vice-President of the European Parliament, in China during his visit in May 2006 in order to brief him on the plight of his wife and other Falun Gong practitioners held and often tortured in prisons.	In two letters of concern of 21 May 2007 the President of the European Parliament urged the Commission and the Council to raise these individual cases in all discussions with the Chinese authorities and in particular at the forthcoming round of the EU Human Rights Dialogue with China in Berlin on 14-15 May 2007.
	Cao Dong	Another Falun Gong practitione. He also met Vice-President McMillan-Scott in May 2006. Following the meeting, he was abducted by the Chinese police and his location remained unknown for several months. On 8 February 2007 he was sentenced to five years of imprisonment.	
	Yoo Sang-Joon	North Korean refugee residing in China and facing trial in Inner Mongolia. There were fears that, after his trial, he may have been deported to North Korea where he was likely to face execution.	A letter of concern was sent to the Chinese authorities on 26 November 2007.
	Chen Tao	Farmer in Sichuan province, executed in mid-2006.	A letter of concern was sent to the Chinese authorities on 23 January 2007.
CONGO-	Guy Yombo	He was murdered on 23 January	A letter of concern was sent on

BRAZAVILLE		2007 in a police station of Brazzaville.	10 April 2007.
	Christian Mounzéo, Brice Mackosso	Human rights defenders, coordinators of the campaign "Publiez Ce Que Vous Payez" condemned to one year of prison.	A letter of concern was sent on 10 April 2007.
CÔTE D'IVOIRE	Guy-André Kieffer	French Canadian journalist. He was kidnapped on 16 April 2004 in Cote d'Ivoire.	A letter of concern was sent on 1 June 2007.
CUBA	Damas de Blanco	2005 Sakharov Prize laureates.	In its resolution adopted on 21 June 2007, the European Parliament urged the Cuban authorities immediately to allow the Damas de Blanco to leave the island so that they can accept the Parliament's invitation in order to receive the Sakharov Prize in person.
	Oswaldo Payá Sardiñas	2002 Sakharov Prize laureate.	In its resolution adopted on 21 June 2007, the European Parliament renewed its invitation and demanded that the Cuban authorities permit him to travel to Europe so that he could address the European institutions.
EGYPT	Wasfi Sadek Ishaq, Karam Klieb Endarawis	Two young Copts murdered on 3 October 2007.	In its resolution adopted on 15 November 2007 on Christian communities, the European Parliament expressed concerns about these murders.
	Karim Amer	Abd al-Karim Nabil Suleiman, better known by his pen name Karim Amer, who was condemned to nine years in prison due to the fact that he had posted articles criticizing Islam.	A letter of concern was sent on 15 February 2007.
	Ayman Nour	According to information received, he was mistreated by the police.	A letter of concern was sent on 22 May 2007 and on 05 July 2007.
	Mohammed Ahmed Hegazy	His freedom of religion was not respected, and his right to life and security of person was threatened, as well as that of his wife.	A letter of concern was sent on 10 September 2007.

	Association for Human Rights Legal Aid	This NGO was dissolved by a decree of the Governor of Cairo in September 2007.	A letter of concern was sent on 20 December 2007.
ETHIOPIA	Hailu Shawel, Professor Mesfin Woldemariam, Dr Yacob Hailemariam, Dr Berhanu Nega, Ms Birtukan Mideksa	On 11 June 2007, among 38 senior opposition figures, the following human rights defenders were found guilty of charges related to mass protests following disputed elections two years ago: Hailu Shawel, President of the Coalition for Unity and Democracy, Professor Mesfin Woldemariam, former Chair of the Ethiopian Human Rights Council, Dr Yacob Hailemariam, UN Special Envoy and former Prosecutor of the International Criminal Tribunal for Rwanda, Dr Berhanu Nega, Mayor-elect of Addis Ababa, and Ms Birtukan Mideksa, former judge. All of them were declared "prisoners of conscience" by Amnesty International.	In its resolution adopted on 21 June 2007, the European Parliament: - deplored this decision and condemned the fact that this occurred without defence proceedings in a judicial process that did not respect international standards, - urged the Ethiopian Government to promptly investigate the incidents involving students in Dembi Dollo and Ghimbi and to hold those responsible accountable (in January 2007 police forces allegedly beat and severely injured students in the towns of Dembi Dollo and Ghimbi, causing the death of three of them, and detained between 30 and 50 students), - condemned the arrests of independent journalists and asks the Ethiopian Government to guarantee freedom of the press.
	Etenesh Yiman	This wife of an opposition candidate, was shot down outside her house in front of her children	
	Serkalem Fasil	This journalist was six months pregnant when she was arrested. She was denied adequate medical care.	In its resolution adopted on 21 June 2007, the European Parliament welcomed the release of 28 defendants on 10 April 2007, including seven journalists, one of whom was Serkalem Fasil.
GEORGIA	Sozar Subari	Georgian police troops used excessive force while trying to disperse anti-government demonstrations, among them Georgian Public Defender Mr Sozar Subari, on 7 November 2007 in Tbilisi and on 8 November 2007 in Batumi.	A letter of concern was sent on 4 November 2007.
GUATEMALA	Eduardo José	Three Members of the Central	In its resolution adopted on 15

	D'Aubuisson Munguía, William Rizziery Pichinte Chávez, José Ramón González Rivas, Gerardo Napoleón Ramírez	American Parliament, the Salvadoreans Eduardo José D'Aubuisson Munguía, William Rizziery Pichinte Chávez and José Ramón González Rivas, as well as their driver, Gerardo Napoleón Ramírez, were brutally murdered as they were driving towards the PARLACEN plenary meeting. Their charred and abandoned corpses were found near Guatemala City.	March 2007, the European Parliament expressed its total repudiation of all the murders concerned and expected the Guatemalan government to guarantee full independence, liberty and security to the Guatemalan judicial authorities in their investigation of these crimes.
	Pedro Zamora	Trade unionist in Puerto Quetzal killed in 2007.	
INDIA	Taslima Nasreen	Ms Nasreen, Sakharov Prize 1994, was threatened to death for publishing a novel "the shame" harshly contested by Islamic fundamentalists. She had to leave the Indian state of western Bengal where she used to live. In 2008, her visa for India was extended. She remains under threat.	A letter of concern was sent on 29 November 2007 and again on 04 February 2008.
IRAQ	Father Pius Afas, Father Mazen Ishoa	Two Catholic priests kidnapped on 14 October 2007.	In its resolution adopted on 15 November 2007 on Christian communities, the European Parliament raised concerns at the recent violent events in Iraq.
	Zuhair Youssef Astavo Kermles, Luay Solomon Numan	Two Assyrian Christian members of the organisation National Union of Bet-Nahrin assassinated on 28 June 2007.	
	P. Ragheed Ganni	On 3 June 2007, this Chaldean priest and three deacons who were his assistants were murdered.	
	Samar Sa'ad 'Abdullah, Wassan Talib, Zeynab Fadhil, Liq'a' Qamar	Iraqi young women sentenced to death penalty.	A letter was sent to appeal for a pardon or commutation of sentences on 23 February 2007.
IRAN	Jafar Kiani	On 5 July 2007, he was executed by stoning in the village of Aghche-kand (Qazvin Province).	In its resolution adopted on 25 October 2007, the European

	Sian Paymard, Adnan Hassanpour, Abdolvahed "Hiva" Botimar, Mr Behnam Zare, Mr Ali Mahin Torabi	Death sentence imposed on Sian Paymard, Adnan Hassanpour, Abdolvahed "Hiva" Botimar, Ali Mahin Torabi and imminent execution of Mr Behnam Zare. These journalists – Adnan Hassanpour and Abdolvahed Botimar – have been sentenced to death.	Parliament: - strongly condemned the execution by stoning of Mr Jafar Kiani, called on the Iranian authorities to implement their declared moratorium on stoning and demanded that the Islamic Penal Code of Iran be reformed in order to abolish stoning, - called on the Iranian authorities to unconditionally release all prisoners of conscience, notably the journalists Emadeddin Baghi, Ako Kurdnasab, Ejlal Ghavami, Mohammad Sadegh Kaboudvand, Said Matinpour, Adnan Hassanpour, Abdolvahed Botimar, Kaveh Javanmard and Mohammad Hassan Fallahieh, the unionists Mansour Osanlou, Ebrahim Madadi and Mahmoud Salehi, and the students Ehsan Mansouri, Majid Tavakoli and Ahmad Ghassaban, - condemned the arrest and imprisonment of human rights defender Dr Sohrab Razzaghi on 24 October 2007 and called for his immediate and unconditional release, - proposed to restart the EU-Iran Human Rights Dialogue, which has been interrupted since June 2004. The Presidency on behalf of the EU made two declarations on 25 May 2007 and 3 August 2007 concerning the death sentence imposed on Sian Paymard, Adnan Hassanpour, Abdolvahed "Hiva" Botimar, Mr Ali Mahin Torabi and the imminent execution of Mr Behnam Zare.
	Mansour Osanlou, Ebrahim Madadi, Mahmoud Salehi	Arrests of renowned trade union leaders due to the increase of the repression of the trade union movement: Mansour Osanlou, president of the Syndicate of Workers of Tehran and Suburbs Bus Company (SWTBC), and his deputy, Ebrahim Madadi, as well as Mahmoud Salehi, former President of the Bakery Workers' Union.	
	Emadeddin Baghi, Ako Kurdnasab, Ejlal Ghavami, Mohammad Sadegh Kaboudvand, Said Matinpour Adnan Hassanpour, Abdolvahed Botimar, Kaveh Javanmard Mohammad Hassan Fallahieh	Journalists and prisoners of conscience.	
	Ehsan Mansouri, Majid Tavakoli, Ahmad Ghassaban	Students and prisoners of conscience.	
	Dr Sohrab Razzaghi	Human rights defender arrested and imprisoned on 24 October	

		2007.	
	Rasool Ali Mezrea	Iranian asylum-seekers who have been sent back to Iran by third countries run severe risks of persecution, as shown by the recent case of Rasool Ali Mezrea, a member of the Al Ahwaz Liberation Organisation, who is threatened with execution after having been forcibly returned from Syria, despite his status as a recognised UNHCR refugee.	
	Mohammad Hassan Talebi, Mohammad Hossein Jaafari, Vahid Shokoohi Nia	Iranian asylum seekers persecuted on the basis of their sexual orientation and threatened to be expelled from Greece.	In its resolution adopted on 25 October 2007, the European Parliament called on the EU Member States to refrain from expulsions of Iranian asylum-seekers, including those persecuted on the basis of their sexual orientation, and called on Greece not to return Mohammad Hassan Talebi, Mohammad Hossein Jaafari and Vahid Shokoohi Nia to Iran.
	Majed Albughbish, Raisan Sawari, Ghassem Salamat, Mohammad Jaab Pour, Abdulmir Farjallah Jaab, Alireza Asakreh, Khalaf Derhab Khudayrawi, Alireza Asakreh, Malek Banitamim, Ali Matouri Zadeh	On 14 February 2007, the Iranian authorities executed three men in the Southern province of Khuzistan: Majed Albughbish, Raisan Sawari, and Ghassem Salamat. Mohammad Jaab Pour, Abdulmir Farjallah Jaab, Alireza Asakreh and Khalaf Derhab Khudayrawi were executed on 24 January 2007 and Alireza Asakreh, Malek Banitamim and Ali Matouri Zadeh were executed on 19 December 2006.	On 7 March 2007, the European parliament strongly condemned these acts.
KYRGYZ REPUBLIC	Ramazan Dyryldaev	The Office of the Kyrgyz Committee for Human Rights (KCHR) was burnt out while its Chairman was attacked on 12	A letter of concern was sent on 2 October 2007

		and 13 September.	
	Alisher Saipov	Kyrgyz journalist of Uzbek origin. He was shot to death on 24 October 2007 in the Kyrgyz city of Osh.	A letter of concern was sent on 31 October 2007.
LEBANON	Rafik Hariri	Former Lebanese Prime Minister assassinated.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament welcomed the UN Security Council resolution setting up the international tribunal to try those responsible for the assassination of Rafik Hariri.
LIBYA	Kristiana Vulcheva, Nasya Nenova, Valentina Siropulo, Valya Cherveniyashka, Snezhana Dimitrova, Ashraf al-Haiui	Five Bulgarian nurses and a Palestinian doctor sentenced to death by the Libyan Criminal Court of 19 December 2006 who spent eight years in prison. They were released in July 2007 and received in plenary in the EP (Strasbourg) on November 2007.	In its resolution adopted on 18 January 2007, the European Parliament condemned the verdict of the Libyan Criminal Court.
MEXICO	Hester Van Nierop, Brenda Susana Margaret Searle	Two Dutch citizens victims of "feminicide" in 1998 and 2001.	In its resolution adopted on 11 October 2007, the European Parliament stated that the convicted perpetrators were sentenced to 33 and 39 years imprisonment respectively on 26 February 2007. The sentence is the subject of a pending appeal.
MOROCCO	El Ghalia Djimi	A human rights defender and the Vice-President of the ASVDH (Association Sahraouie des Victimes des Violations Graves des Droits Humains Commises par l'Etat Marocain). She was limited in her right to free movement and freedom of expression.	Ms. Djimi was invited to the European Parliament in April 2007. A letter of concern was sent on 13 November 2007.
	Brahim Sabbar, Ahmed Sbai, Mohamed Tahlil	These members of the ASVDH (Association Sahraouie des Victimes des Violations Graves des Droits Humains Commises par l'Etat Marocain) were	A letter of concern was sent on 13 November 2007.

		imprisoned.	
OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES	Alan Johnston	BBC journalist who was abducted at gunpoint on 12 March 2007 while returning home in Gaza City.	In its resolution adopted on 26 April 2007, the European Parliament called for Mr Johnston to be immediately and unconditionally released unharmed and returned to safety. In its resolution adopted on 12 July 2007 on the Middle East, the European Parliament welcomed the release of the BBC journalist.
	Gilad Shalit	Israeli corporal imprisoned.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament stressed that a series of confidence-building measures should be taken by both Israelis and Palestinians including the immediate release of all imprisoned Palestinian former ministers, legislators and mayors and the Israeli corporal Gilad Shalit.
	Eldad Regev Ehud Goldwasser	Two abducted Israeli soldiers.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament called for a sign of life from these two soldiers to be given by their kidnappers and called for their immediate release.
	Rami Khader Ayyad	Owner of a Christian library murdered on 7 October 2007.	In its resolution adopted on 15 November 2007 on Christian communities, the European Parliament deplored this murder.
PAKISTAN	Benazir Bhutto	Leader of the Pakistan Peoples Party (PPP), assassinated on 27 December 2007.	In its resolution adopted on 15 November 2007, the European Parliament:
	Asma Jahangir	Chair of the independent Human Rights Commission and UN special rapporteur on freedom of religion or belief, was placed under house arrest. (According to information received, she is no longer under house arrest.)	- raised concerns about the arrest of more than 3 000 citizens, including leaders of political parties, lawyers, journalists, human rights activists and representatives of civil society. The Parliament demanded that the house arrest

	Hina Jilani	UN Special Representative of the Secretary General on Human Rights Defenders. A detention order was issued against her. (According to information received, this detention order has been dropped in the meantime.)	of Benazir Bhutto, leader of the PPP, of Asma Jahangir, Chair of the independent Human Rights Commission and UN special rapporteur on freedom of religion or belief, and of I.A. Rehman, the founder of that organisation, be put to an immediate end. The Parliament was alarmed that a detention order remained in place against Hina Jilani, the UN Special Representative of the Secretary General on Human Rights Defenders. - demanded that judicial independence be restored by reinstating the judiciary, demanded the immediate release of all representatives of the ban associations who have been arrested after peaceful street protests and denounced in particular the unlawful house arrest of Chief Justice Chaudhry (already raised in its resolution of 12 July 2007) and the imprisonment of Aitzaz Ahsan, President of the Supreme Court Bar Association.
	I.A. Rehman	Founder of the independent human rights commission was placed under house arrest.	
	Iftikhar Mohammad Chaudhry	Chief of Justice. He was placed under house arrest.	
	Aitzaz Ahsan	President of the Supreme Court Bar Association. He was imprisoned.	
	Arif Khan	Protestant Bishop. He was assassinated with his wife on 29 August 2007.	In its resolution adopted on 15 November 2007 on Christian communities, the European Parliament raised concerns at the recent violent events in Pakistan.
PHILIPPINES	Giancarlo Bossi	This Catholic priest was kidnapped.	In its resolution adopted on 15 November 2007 on Christian communities, the European Parliament deplored this kidnapping.
	Ms Siche Bustamante-Gandinao	A dedicated human rights activist who was killed just days after testifying to the UN Special Rapporteur on extrajudicial, summary or arbitrary executions.	In its resolution adopted on 26 April 2007, the European Parliament condemned in the strongest terms this murder and raised concerns about the lack of any police investigation concerning this important case.
RUSSIA	Galina Kozlova	Member of the board of the Mari national organisation Mari	In its resolution adopted on 15 March 2007, the European

		Ušem, editor of the literary magazine Ontšōko and wife of Vladimir Kozlov, chair of the Mari Council. She was brutally attacked on 25 January and suffered head injuries resulting in concussion and severe headaches, dizziness and eyesight problems.	Parliament: - strongly condemned the attack on Galina Kozlova, which has so far not led to any convictions or even arrests, and the continuing harassment of, and assaults on, activists, leading cultural figures and independent journalists in Mari El, - called on the federal and local authorities to bring the perpetrators of these acts to justice and ensure respect for freedom of expression, - called on the Commission to raise the issue of Finno-Ugric minorities in Russia, and concerns regarding the situation in Mari El, during the regular EU-Russia human rights dialogue and at the forthcoming EU-Russia Summit.
	Mikhail Khodorkovsky	The Swiss Federal Tribunal decided on 13 August 2007 that his prosecution and that of Mr Yukos by the Russian authorities was illegal and politically motivated.	In its resolutions adopted on 10 May and 14 November 2007, the European Parliament, expressed concerns over democracy and human rights in Russia, over the independence of the judiciary, as exemplified by the Yukos case, over increased control of the media, over the inability of the Russian police and judicial authorities to find those responsible for murders of journalists and over repressive measures taken against the opposition.
	Gari Kimovič Kasparov, Maria Gaidar, Stephan Stuchlik	Following a march on 14 April 2007, leaders of the United Front Civic Front, former world chess champion Gari Kimovič Kasparov and Maria Gaidar, the daughter of Russia's first post-Soviet reformist prime minister were detained. Many journalists, including ARD (German Television) correspondent Stephan Stuchlik, who tried to capture the events and disseminate them to the West, were also beaten and arrested.	In its resolution adopted on 26 April 2007, the European Parliament: - strongly condemned the use of excessive force by the Russian anti-riot police during last weekend's peaceful demonstrations in Moscow and St Petersburg, - called on the Russian authorities to comply with their international obligations and to respect freedom of expression

		On 15 April 2007 another protest, albeit far smaller, organised by the same grouping, was broken up in a similar way in St Petersburg. Gari Kimovič Kasparov was detained before the protest began. Some demonstrators were arrested whilst en route to the event.	and freedom of assembly, - called on the Council of Europe to investigate the human rights violations that took place at these peaceful demonstrations. Gari Kimovič Kasparov was received in plenary at the European Parliament in May 2007.
RWANDA	Idesbald Byabuze Katabaruka	Professor and human rights defender. He was detained in a prison in Kigali.	A letter of concern was sent on 10 April 2007.
SAUDI ARABIA	A 19-year-old woman, known as 'the Qatif '	She was sentenced to 90 lashes following an incident in which she was alone in a car talking with a man who was not a close relative when she was attacked and gang-raped. The General Court of Qatif (Saudi Arabia) reviewed the sentence in November 2007 and condemned her to six months in prison and 200 lashes.	In its resolution adopted on 13 December 2007, the European Parliament: - deplored the decision taken by the General Court of Qatif to punish the rape victim, - called on the Saudi Arabian authorities to quash the sentence and drop all charges against the victim of the rape, - insisted that the Saudi Arabian Government take further steps aimed at lifting restrictions on women's rights.
	Abdul Rahman Al-Lahem	The Qatif girl's lawyer. He was banned from the courtroom and from any future representation of his client after attempts to take legal action against the Ministry of Justice for failing to provide him with a copy of the verdict concerning his client so that he could prepare an appeal. He faced a disciplinary hearing at the Ministry of Justice, where sanctions can include suspension for three years and disbarment.	
	Fatima and Mansour Al-Timani	Mr Al-Lahem also defended the case of this couple, parents of two children, who were forcibly divorced in July 2007 on the request of the wife's brother, based on the argument that Fatima's tribal lineage was superior to that of her husband. Both were incarcerated for prolonged periods (months), together with their children for refusing to accept the divorce. Since then Fatima has been	

		obliged to live in a shelter because she refuses to return to her family.	
	Rizana Nafeek	A Sri Lankan domestic worker who was sentenced to capital punishment in June 2007 for the death of an infant in her custody when she was only 17 years old.	
	Siti Tarwiyah Slamet, Susmiyati Abdul Fulan	Indonesian domestic workers who were beaten to death by their employing family in August 2007 while two others were critically wounded.	
	Ahmadiyya Muslim Jamaat	He is suffering discrimination for his religious beliefs.	A letter requesting more information was sent on 23 January 2007.
SOMALIA	Isse Abdi Isse	Human rights defender. He was shot dead on 14 March 2007 in a hotel in Mogadishu.	A letter of concern was sent on 9 May 2007
SUDAN	Sadia Idriss Fadul	A criminal court in the Managil province, Gazira state, central Sudan, headed by Judge Hatim Abdurrahman Mohamed Hasan, sentenced Sadia Idriss Fadul (a 22-year-old female from the Fur ethnic group, Darfur) and Amouna Abdallah Daldoum (a 23-year-old female of the Tama ethnic group, Darfur) on 13 February 2007 and 6 March 2007 respectively to death by stoning for having committed adultery. According to a letter sent by the Embassy of the Republic of the Sudan in Brussels, the death sentences were quashed.	In its resolution adopted on 24 May 2007, the European Parliament: - welcomed the quashing of the death sentences – if indeed they are confirmed by the court itself – and calls on the Sudanese Government to guarantee the physical and psychological integrity of Sadia Idriss Fadul and Amouna Abdallah Daldoum, - called on the Sudanese Government to repeal the death sentences against, and guarantee the physical and psychological integrity of, Abdelrhman Zakaria Mohamed and Ahmed Abdullah Suleiman.
	Amouna Abdallah Daldoum		
	Abdelrhman Zakaria Mohamed		
	Ahmed Abdullah Suleiman		
	Michel Kilo	Michel Kilo, a militant pro-democracy writer who was	In its resolution adopted on 24 May 2007, the European

SYRIA	Mahmoud Issa	arrested on 14 May 2006, mainly because of his position on the Beirut-Damascus Declaration and sentenced with Mahamoud Issa on 13 May 2007 to a three-year prison term.	Parliament: - expressed its concern at the restrictions imposed on, and the charges made against, Mahmoud Issa, Fayek El Mir, Aref Dalila, Kamal al-Labwani, Anwar Al Bunni, Michel Kilo, Suleiman Al-Shamar and Khalil Hussein for exercising their democratic rights and engaging in peaceful activities, - urged the relevant Syrian bodies to reverse the abovementioned judgments, drop the charges still pending in the Military Court of Damascus and release all the above-mentioned prisoners of conscience and political prisoners.
	Suleiman Al-Shamar and Khalil Hussein	Suleiman Al-Shamar, leading member of the Democratic National Community, and Khalil Hussein, President of the Public Relations Office at the Kurd Future Trend, were sentenced to ten years' imprisonment for "weakening the national ethic" and "conspiring with a foreign country".	
	Fayek El Mir and Aref Dalila	These members of various human rights organisations in Syria have been detained in solitary confinement for six years now.	
	Kamal al-Labwani	Syrian security forces arrested this physician and co-founder of the Democratic Liberal Gathering, on 8 November 2005 upon his return from a trip to Europe, the United States and Egypt. He was sentenced to 12 years' imprisonment with hard labour on politically motivated charges.	
	Anwar Al Bunni	A founding member of the Syrian Human Rights Organisation and a lawyer specialising in human rights issues, who was arrested on the streets of Damascus in 2006 when he was on the verge of taking up a post as the director of a human rights centre financed by the European Union. He was sentenced to five years' imprisonment for "spreading false information harmful to the state".	A letter of concern was sent on 15 February 2007.
MOLDOVA (TRANSNISTRIA)	Tudor Popa Andrei Ivantoc	They were subjected to degrading treatment and prohibited from returning to their homes.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament: - welcomed the release of Andrei Ivañtöc and Tudor

			Popa, but deplored the fact that their release by the separatist regime of Tiraspol was declared as resulting from the expiry of their term of imprisonment, and not due to the implementation of the decision of the ECHR, - condemned the fact that Andrei Ivanțoc was subjected to violence and attacks on his human dignity upon his release, as film footage taken by witnesses to his release testifies.
	Members of the Ilascu Group	They were arrested and detained on charges of terrorism. This represented an illegal act of the Transnistrian separatist regime and did not meet international standards.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament strongly deplored the lack of respect for human rights and human dignity in Transnistria, as reflected by the trial and detention of the Ilascu Group, and called for the immediate and full implementation of the judgment of the ECHR of 8 July 2004 in the case of Ilascu.
	Valentin Besleag	A mayoral candidate in legitimate local elections in Corjova arrested on 2 June 2007.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament demanded the cessation of deprivation of freedom of persons for political activity; in this respect condemned the arrest on 2 June 2007 and subsequent treatment of Valentin Besleag.
TUNISIA	Maître Mohamed Abbou	A lawyer and human rights defender. He was detained for publishing articles critical towards the Tunisian government.	A letter of concern was sent on 15 February 2007.
	Ousama Abbadi, Mohammed Amine Jaziri, Ramzi el Aifi,, Oualid Layouni, Mahdi Ben Elhaj,	They were tortured to stop them from continuing their hunger strike while in detention.	Two letters of concern were sent on 25 February 2007 to the Tunisian authorities.

	Ziad Fakraoui		
	Omar Mestiri	A journalist for the on-line Newspaper <i>Kalima</i> . He was wrongly accused of defamation. This also led to the authorities closing the on-line Newspaper.	A letter of concern was sent on 26 July 2007 to the Tunisian authorities.
	Maître Raouf Ayadi	A renowned human rights defender. He was assaulted by the Police as he prepared to represent a group of young people indicted on terrorism charges before the tribunal of first instance of Tunis.	A letter of concern was sent on 26 July 2007 to the Tunisian authorities.
TURKEY	Andrea Santoro	Father Andrea Santoro was a Catholic priest who was murdered in the Santa Maria Church in Trabzon, Turkey, where he served as a member of the Catholic church's Fidei donum missionary program.	In its resolution adopted on 24 October 2007, the European Parliament: - strongly condemned the murders of Hrant Dink, of the Christian priest Andrea Santoro, and of three Christians in Malatya, - deplored the fact that a number of people are still being prosecuted under Article 301 of the Penal Code, - strongly condemned the recent conviction of Saris Seropyan and Arat Dink under this article and urged the government and the newly elected parliament to make sure that all provisions of the Penal Code allowing for arbitrary restrictions on the expression of non-violent opinions are removed and that freedom of expression and freedom of the press are guaranteed.
	Hrant Dink	A Turkish-Armenian editor, journalist and columnist. As the editor-in-chief of the bilingual Turkish-Armenian newspaper Agos (Այոս), he was a prominent member of the Armenian minority in Turkey. He was assassinated in Istanbul in January 2007.	
	Saris Seropyan	The Turkish-Armenian journalists Saris Seropyan and Arat Dink (son of assassinated Turkish-Armenian journalist Hrant Dink) were given a one year suspended sentence for violation of article 301 of the Turkish Penal Code: 'insulting <i>Turkishness</i> '.	
	Arat Dink		
	Tilmann Geske, Necati Aydin, Ugur Yuksel	Three Christians murdered during the attacks on the Christians publishing house Zirve on 18 April 2007.	In its resolution adopted on 15 November 2007, the European Parliament noted that it was horrified by theses attacks and recalled its resolution of 24 October 2007 on EU-Turkey relations and its strong condemnation of the murders of Hrant Dink and the Catholic priest Andrea Santoro.

UNITED STATES OF AMERICA	Abu Omar	This Egyptian cleric had been granted asylum in Italy, was abducted in Milan on 17 February 2003, transferred from Milan to the NATO military base of Avano by car, and then flown, via the NATO military base of Ramstein in Germany, to Egypt, where he was held <i>incommunicado</i> and tortured.	In its resolution adopted on 14 February 2007 on the alleged use of European countries by the CIA for the transportation and illegal detention of prisoners, the European Parliament condemned extraordinary renditions.
	Abou Elkassim Britel	This Italian citizen was arrested in Pakistan in March 2002 by the Pakistani police and interrogated by US Pakistani officials, and subsequently rendered to the Moroccan authorities and imprisoned in the detention facility "Temara".	
	Bisher Al-Rawi, Jamil El-Banna	Bisher Al-Rawi, an Iraqi citizen, and Jamil El-Banna, a Jordanian citizen, both residents in the United Kingdom, were arrested by Gambian authorities in Gambia in November 2002, turned over to US agents, and flown to Afghanistan and then to Guantanamo where they remain detained in the absence of a trial or any form of judicial assistance.	
	Binyam Mohammed	This Ethiopian citizen and resident in the United Kingdom was held in at least two secret detention facilities, in addition to military prisons.	
	Martin Mubanga	This UK citizen was arrested in Zambia in 2002 and subsequently flown to Guantanamo where he was detained and tortured for four years without trial or any form of judicial assistance and then released without charge.	
	Khaled El-Masri	This German citizen was abducted on 31 December 2003 (in the Former Yugoslav Republic of Macedonia), illegally held in Skopje until January 2004 and transported to Afghanistan where he was held	

		until May 2004 and subjected to degrading and inhuman treatment.	
	Maher Arar	This Canadian Citizen was detained in the US and eventually deported to Syria under the US policy of extraordinary renditions. He claimed that he was subjected to torture while in Syrian detention.	
	Ahmed Agiza, Mahammed El-Zari	Egyptian citizens, who were seeking asylum in Sweden, were expelled in December 2001. They were deported to Egypt, outside the rule of law, and were subjected to degrading treatment by US officials.	
	Murat Kurnaz	This Turkish citizen resident in Germany was arrested in Pakistan in November 2001, transferred to the US units across the border in Afghanistan by the Pakistani police on no legal basis and with no judicial assistance, and finally flown to Guantanamo at the end of January 2002, whence he was released on 24 August 2006 without charge, having been tortured in all locations where he had been led.	
	Mohammed Zammar	This German citizen was arrested without formal charge on 8 December 2001 at the Casablanca airport in Morocco and tortured in Morocco and Syria.	
	Abdel-Halim Khafagy	This Egyptian citizen and long-term resident in Germany was probably arrested in Bosnia and Herzegovina in September 2001 on suspicion of being a terrorist and abducted to a prison on a US 'Eagle Base' military base in Tuzla where he was severely mistreated and detained under inhumane conditions.	
	Masaad Omer Behari	This Sudanese citizen and resident in Austria since 1989	

		was abducted at Amman airport on 12 January 2003 on his way back to Vienna from Sudan. He was later illegally secretly detained in a prison close to Amman in the absence of a trial or legal assistance. He was tortured and ill-treated there until 8 April 2003, when he was released without charge.	
	Gamal Menshawi	This Egyptian citizen and resident in Austria was arrested on his way to Mecca at Amman airport in February 2003, and later brought to Egypt where he was secretly detained until 2005 in the absence of a trial or legal assistance.	
	Abdurahman Khadr	He was allegedly transported from Guantanamo to Tuzla in Bosnia and Herzegovina on 6 November 2003.	
	Mustafa Setmariam Nasarwho	This Spanish citizen was abducted in Syria in October 2005 and rendered to US agents.	The European Parliament called on the Spanish authorities to take all necessary steps to allow him to face a fair trial before competent judicial authorities.
	Kenneth Foster	He was sentenced to death without committing or assisting in any murder.	A letter of concern was sent on 27 August 2007.
UZBEKISTAN	Norboi Kholzhigitov, Khayatulla Kholzhigitov, Sattor Izraev, Khabibulla Akpulatov, Nasim Isakov, Azam Formonov, Alisher Karamatov, Yadgar Turlibekov, Jamshid	These human rights defenders are detained in prison or psychiatric hospitals, sometimes subjected to torture and ill-treatment.	Letter of concern were sent on 15 January, on May 15 2007, and on 3 July 2007. In its resolution of 15 November 2007, the European Parliament called upon the Uzbek authorities: - to release these human rights defenders.

	Karimov, Dilmurod Muhiddinov, Mutabar Tadzhibaeva, Saidjahon Zainabitdinov, Ihtiyor Hamroev, The family of Ahmadjan Madmarov, Ihtiyor Hamroev		
	Mihra Rittmann	The Ministry of Justice in Uzbekistan refused to officially recognize this Human Rights Watch Office's Associate.	A letter of concern was sent on 03 July 2007. In its resolution of 15 November 2007, the European Parliament called upon the Uzbek authorities to: - officially recognize the Human Rights Watch office.
	Elena Urlaeva	Chairwoman of the Human Rights Alliance of Uzbekistan. She reportedly suffered continuous harassment and was physically attacked.	A letter of concern was sent on 15 January 2007.
	Umida Niazova	Translator at the office of Human Rights Watch in Tashkent. She was sentenced to seven years of probation.	-An appeal for dropping all charges against her was sent on 15 January 2007 - A further letter of concern was sent on 19 April 2007 calling for the release of Unida Niazova, and 15 May 2007. - Her sentence was commuted to seven years imprisonment.
	Ikhtior Khamroev	University student detained since August 2006. He was subjected to physical attacks and there were concerns surrounding the fairness of his trial.	The Parliamentary Delegation to Uzbekistan wrote a letter to Commissioner Ferrero-Waldner requesting her to bring Ikhtior's case to the attention of the Uzbek authorities.
VIETNAM	Thich Huyen Quang, Thich Quang Do	The Patriarch of the Unified Buddhist Church of Vietnam, Thich Huyen Quang (87 years old), and his deputy, Thich	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament called for the immediate and unconditional

		Quang Do (79 years old), winner of the 2006 Rafto Prize for human rights work have been imprisoned without trial in their monastery since 1982 for the sole reason of being ardent supporters of religious freedom, human rights and democracy.	release of all individuals imprisoned for the sole reason of having peacefully and legitimately exercised their right to freedom of opinion, freedom of expression, freedom of the press and freedom of religion.
	Nguyen Van Ly, Nguyen Van Dai, Le Thi Cong Nhan	Vietnam continues to hold trials with no respect for the presumption of innocence, the rights of the defendant or the independence of judges, as shown by the trials of the Catholic priest Nguyen Van Ly (30 March 2007), and of the lawyers Nguyen Van Dai and Le Thi Cong Nhan (11 May 2007).	
	Nguyen Phong, Nguyen Binh Thanh, Tran Quoc Hien, Le Nguyen Sang, Nguyen Bac Truyen, Huynh Nguyen Dao, Duong Thi Tron, Le Van Soc, Nguyen Van Thuy, Nguyen Van Tho, Thich Huyen Quang Thich Quang Do Bui Thi Kim Thanh	These people were sentenced to several years in prison, which constitutes a violation of their human rights: Catholic priest Nguyen Van Ly (sentenced to eight years' imprisonment), Nguyen Phong (six years), Nguyen Binh Thanh (five years), the lawyer Nguyen Van Dai (five years) (all members of the pro-democracy and reform group Bloc 8406) and the lawyer Le Thi Cong Nhan, spokeswoman for the Progression Party, (four years), Tran Quoc Hien, representative of the Workers-Farmers Organisation, (five years), Le Nguyen Sang, leader of the People's Democratic Party (PDP), (five years), Nguyen Bac Truyen (four years), Huynh Nguyen Dao (three years), the Hoa Hao Buddhists Duong Thi Tron (six years), Le Van Soc (six years) and Nguyen Van Thuy (five years), Nguyen Van Tho (four years), Thich Huyen Quang, Patriarch of the Unified Buddhist Church of Vietnam, Thich Quang Do and Bui Thi Kim Thanh.	
ZIMBABWE	Gift Tandare	This opposition activist was shot. His body was snatched and	In its resolution adopted on 26 April 2007, the European

		secretly buried without his family's knowledge.	Parliament strongly condemned the Mugabe dictatorship for its relentless oppression of the Zimbabwean people, opposition parties and civil society groups and its destruction of the Zimbabwean economy, which has deepened the misery of millions of Zimbabweans.
	Itai Manyeruke	He died a day after being severely beaten up by the police.	
	Edmore Chikomba	He deceased on 30 March 2007.	
	Morgan Tsvangirai	Chairman of the Movement for Democratic Change (MDC) and opposition leader. He was arrested on 28 March 2007 and subject to brutal treatment by the police forces.	
	Ian Makone	This opposition activist, special adviser to Morgan Tsvangirai, was put in detention.	
	Nelson Chamisa	He was attacked on his way to Harare airport, where he was to take a flight to attend the meetings of the Joint Parliamentary Assembly (ACP-EU JPA).	
	Nelson Chamisa, Grace Kwinjeh, Lovemore Mdhuku, William Bango, Sekai Holland, Tendai Biti, Arthur Mutambara	These opposition leaders were arrested and subjected to brutal treatment by the police forces and prohibited to seek medical treatment outside Zimbabwe.	
	Raymond Majongwe	The human rights defender, Secretary General of the Progressive Teachers' Union of Zimbabwe (PTUZ) and his wife Loice Majongwe were harassed on 1 February 2007 by police officers in Harare	A letter of concern was sent on 21 February 2007.

B) UPDATES OF CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT IN THE PREVIOUS ANNUAL REPORT BETWEEN APRIL 2006 AND MARCH 2007

NAME	BACKGROUND	ACTIONS TAKEN BY THE EUROPEAN PARLIAMENT	UPDATE ON 2007
BANGLADESH			
Salah Uddin Shoaib Choudhury	Journalist and director of the newspaper "Weekly Blitz", which promotes dialogue among the religions and for the recognition of Israel. He was arrested on 29 November 2003 and released 17 months later. Nevertheless he is still in danger of being sentenced to death at his trial for sedition, which was due to open on 13 November 2006.	In its resolution of 15 November 2006, the European Parliament called for the review of his trial and for his release. The charges against him are contrary to all standards of international law and to all conventions on violations of press freedom. The resolution was also deploring recent acts of violence and strongly condemned the physical attacks on journalists, NGO staff, trade unionists and others. The resolution also expressed disapproval regarding the violence related to the forthcoming general elections and the transition.	Since his release from prison he was called to appear before the authorities for 36 times in the 31 months. Every time he risks potential re-incarceration. He was awarded the Monaco Media Forum Prize 2007.
BULGARIA			
Michael Shields	An 18 years-old British citizen, subjected to an unfair trial and sent to prison in Bulgaria, in spite of the fact that another person confessed to the crime in question.	A letter of concern was sent on 13 June 2006.	Bulgaria's president Georgi Parvanov declared he would not pardon him but also that the case can be reopened in Bulgaria if "sufficient new evidence" are presented.
ECUADOR			
Mirek Krygier	Polish citizen, imprisoned.	A letter of concern was sent on 15 November 2006.	No information available.
IRAN			
Keyvan Ansari	Prisoner of conscience.	In a resolution adopted on 15 November 2006, the European Parliament raised concerns regarding various human rights violations in Iran,	D ^r Keyvan Ansari went on hunger strike on 14 July in protest at their continuing detention. On September 2007 he was

		including the ill-treatment of political prisoners, the prosecution of juvenile offenders, also concerning the issue of minority rights, freedom of religion and of the press, and women's rights. In the resolution, the Iranian authorities were called on to unconditionally release all prisoners of conscience; these five persons were explicitly mentioned.	sentenced to 3 years and six months imprisonment on charges of threatening National Security.
Keyvan Rafii	Prisoner of conscience.		The hearing of the case of Keyvan Rafi'i, now held in prison was postponed for a fourth time on 29 July. On 20 May, his father, sister and brother had been taken to an Intelligence Ministry facility in Tehran. They were released at around 10pm after lengthy interrogation.
Kheirollah Derakhshandi	Prisoner of conscience.		Kheyrollah Derakhshandi, held in prison, was severely beaten in March 2007, leaving him with persistent pain in his back and left arm. He is being denied medical care. His 75-year-old father, Mojtaba Derakhshandi, was summoned to appear in court for giving an interview to a news agency about his son's medical condition. He was later released on bail and warned not to speak to the press.
Abolfazl Jahandar	Prisoner of conscience.		Abdolfazl Jahandar went on hunger strike on 14 July in protest at their continuing detention. He is said to be protesting at the prison officials' refusal to transfer him to the section for political prisoners. He is also in poor health.
Koroush Zaim	Prisoner of conscience.		He is out of prison, residing in Iran.
Farshid Yadollahi	Lawyers, imprisoned while defending Sufis in Qom.	In its resolution of 15 November 2006, the European Parliament also addressed the freedom of religion and expressed concerns about the	They are out of prison but they still face legal problems with the authorities.
Omid			

Behrouzi		arrests of these persons.	
Ayatollah Sayad Hossein, Kazemeyni Boroujerdi	He was advocating for years that politics and religion should be separated. He was arrested reportedly with more than 400 of his followers.	In its resolution of 16 November 2006, the European Parliament expressed concern for his arrest.	He is still imprisoned, serving a 15 year sentence.
Motjaba Saminejad	Imprisoned journalist/webblogger (reporters without borders).	In its resolution of 15 November 2006, the European Parliament called for the release of all imprisoned journalists and webbloggers.	Out of prison, residing in Iran.
Ahmad Raza Shiri	Imprisoned journalist/webblogger.		Out of prison on suspended sentence.
Arash Sigarchi	Imprisoned journalist/webblogger.		Out of prison, residing in the US.
Manoucher Mohammadi	Student activist, imprisoned.	The European Parliament called for his release, requesting that students should not be barred from higher education due to their peaceful political activities.	Out of prison, residing in the US.
Mausavi Khoini	Human rights defender.	A letter of concern was sent on 20 October 2006.	Still in detention.
Kobra Rahmanpoor	Convicted in January 2002 and is still uncertain about when the sentence is to be executed, if at all.	A letter of concern was sent on 13 July 2006 regarding their case.	Judiciary suspended her execution sentence (she was convicted of murdering her mother in law).
Nazanin Mahabad Fatehi	Convicted in March 2005 for killing one of the three men, who tried to rape her and her cousin.		She was released on 15 January 2007, after the court of appeal declared her innocence. However, she still has to pay compensation of € 25.000.
Fatemeh Hagigat Prozheh	A 35 year old woman who is convicted of killing her temporary husband (Seegheh in Islam). She has alleged that her husband, a drug addict, attempted to rape her 15 year old daughter from a previous marriage.		Fatemeh's death sentence was confirmed.
Delara Darabi	She broke into a house with her partner, allegedly killed the		Her death sentence has been confirmed by the

	woman, whose house she and her partner broke into. She denied the crime but she is still imprisoned, on death row. On 20 January she attempted suicide in her cell. She was a minor (17 years old) when she committed the crimes in question.		Iranian Supreme Court and her execution may be imminent. Her attorney is intending to appeal the verdict. In January 2007, Delara attempted suicide. Delara's physical and emotional health is still unstable.
Sa'id Masouri	Sentenced to death and awaiting execution, she has been held in solitary confinement in Section 209 of Evin Prison since late 2004.	With regards to their case a letter of concern was sent on 17 May 2006.	No further information received.
Khaled Hardiani	Sentenced to death and on death row, involved in hijacking a plane in 2001.		Pardoned after being convicted of endangering national security (in relation to the hijacking plot).
Farhang Pour Mansouri	Sentenced to death and on death row, involved in hijacking a plane in 2001.		No further information received.
Shahram Pour Masori	Sentenced to death as a minor and on death row, involved in hijacking a plane in 2001.		No further information received.
ISRAEL			
Ziyad Hmeidan	Student and human rights defender, detained by Israeli authorities without charges or trial since 23 May 2005.	A letter of concern was sent on 20 July 2006.	He was released on 18 March 2007.
NORTH KOREA			
Son Jong Nam	He is a Christian believer. He was reportedly tortured by the National Security Agency, and was then sentenced to death for alleged treason without a trial and without procedural safeguards required under international human rights law.	In a resolution adopted on 15 June 2006, the European Parliament urged the government of the DPRK to provide information on his case and not to proceed with his execution	No further information received.
RUSSIA			

Mikhael Khodorkovsky	Russian citizen, successful businessman and philanthropist, convicted after an unfair trial and subjected to difficult prison conditions; detained in a prison in Siberia.	With regards to their case, a letter of concern was sent on 22 November 2006.	On February 5, 2007, the Kremlin brought additional charges against him to ensure that he would not be released from prison in October 2007, when he would have been eligible for parole after having served half of his original sentence.
Platon Lebedev	Russian citizen convicted after an unfair trial and subjected to difficult prison conditions. Suffers from serious health problems.		Lebedev is currently serving his sentence in a remote area of Siberia.
Anna Politkovskaya	Journalist, murdered on 7 October 2006. A highly respected investigative reporter, known as the symbol of honest journalism in Russia, she was awarded many prizes, among others the Prize Olof Palme. She courageously stood up defending human life and dignity. She exposed and objectively reported on various forms of crimes against humanity, especially in Chechnya.	In its resolution of October 2006, the European Parliament paid tribute to her work and merits. The European Parliament called on the Russian authorities to conduct an independent and efficient investigation to find and punish those responsible for this cowardly crime. The President of the Parliament also expressed his concerns regarding the issue in a letter of concern. In November 2006, a hearing took place on the Subcommittee on Human Rights on Human rights defenders in Russia. At the EU-Russia Summit, the European Union insisted that Russia must respect human rights in every field of the EU-Russia cooperation.	The European Parliament nominated her posthumously for the 2007 Sakharov Prize. The room for press conferences in Brussels was named after her.
SYRIA			
Anwar al Bunni	Following an unfair trial that appeared to be politically driven, Anwar al-Bunni was sentenced by Damascus Criminal Court on 24 April 2007 to a five-year prison term on charge of "spreading false information harmful to the state". He is serving his	In its resolution of 15 June 2006, the European Parliament urged Syrian authorities to reconsider all cases of political prisoners and to release immediately all prisoners of conscience. The Parliament also requested that all detained or imprisoned	Following his conviction Anwar al-Bunni was also brought to trial before Damascus Military Court on charges of "slandering a public administration", Article 376 of the Syrian Penal Code. His new charge appears to be

	sentence in a mixed ward with criminal prisoners in 'Adra prison.	persons be given prompt, regular and unrestricted access to their lawyers, doctors and families. The European Parliament pointed out that respect for human rights constitutes a vital component of any future EU-Syria Association Agreement and called on Syria to respect its commitments within the framework of the Barcelona Process and along the lines of the European Neighbourhood Policy. In May 2006 several civil society activists were arrested and tortured because of signing a petition for improving the Syrian-Lebanese relations in view of the UN Security Council Resolution n° 1680. There were also some of these persons among those arrested.	related to a memo he wrote and presented months ago as part of his defence and in which he criticised the Syrian Minister of Social Affairs and Labour as well as the Syrian Prisoners' Association. The memo was found in his cell at prison during prison guards' inspection. Anwar al-Bunni's next military trial session is on 7 February 2008.
Michel Kilo	Writer, released on 19 October 2006, but he was brought before the Criminal Court in Damascus again on 31 October 2006 to face new charges.		His trial was postponed, for the second time, to 19 February 2007. He was sentenced on 13 May 2007 to three years in prison for "undermining national sentiment".
Kamal Al-Labwani	On 10 May 2007 Damascus Criminal Court sentenced him to 12 years imprisonment following an unfair trial. The charge relates to Kamal al-Labwani's visit to Europe and the USA in 2005 where he met human rights organisations and government officials and called for a process of peaceful democratic reform in Syria.		Kamal al-Labwani is serving his sentence in 'Adra prison in mixed ward with criminal prisoners. He may face additional prison terms of between three and five years. This measure against Kamal al-Labwani appears to be based on his criticism of the Syrian government in a document he wrote and presented in his defence at the final trial session on 10 May 2007.
Mahmoud Issa	Civil society activist. Mahmoud 'Issa's charges relate to his involvement in Beirut-Damascus Declaration, a petition signed by some 300 Syrian and Lebanese nationals calling for the normalization of relations between their two countries.		On 13 May 2007 Mahmoud 'Issa was found guilty of "weakening nationalist sentiment" and was sentenced to three years imprisonment. He is kept in a mixed ward with criminal prisoners. It is alleged that charges against him have no legal basis.

Professor Suleiman Shummar	Civil society activist, detained for signing the above-mentioned petition.		Suleiman Shummar was sentenced in absentia to ten years in jail on charges of “weakening nationalist sentiment” and “exposing Syria to hostile acts”.
Muhammad Mahfud	Civil society activist, detained for signing the above-mentioned petition.		Muhammad Mahfud was released on bail of 1,000 Syrian Lira (US \$20) from ‘Adra prison on 25 September 2006. All charges against him were dropped.
Mahmoud Meri’i	Civil society activist, detained for signing the above-mentioned petition.		Mahmoud Meri’i was freed on 17 July 2006, on payment of 1,000 Syrian Lira (US\$20) bail.
Yasser Melhem	Civil society activist, detained for signing the above-mentioned petition.		No further information received.
Omar Adlabi	Civil society activist, detained for signing the above-mentioned petition.		No further information received.
TURKEY			
Behic Asci	Lawyer, started a hunger strike on 5 April 2005 to show solidarity with the political prisoners subjected to poor Turkish prison conditions. On 22 January 2007, after 293 days, he stopped the strike, but announced his intention to resume it later.	A letter of concern was sent on 15 November 2006.	Behic Asci did not resume his hunger strike, he is recovering at his home.
Michal Majevski	Polish citizen arrested in July 2006. He was a minor when committing the crime and the punishment was disproportionate.	A letter of concern was sent on 28 September 2006.	No further information received.
Jonathan Sugden	Well-known expert on Turkey, detained by Turkish security forces and was subjected to deportation.	A letter of concern was sent on 24 April 2006.	Jonathan Sugden is now able to travel to Turkey.

UNITED STATES OF AMERICA			
Pablo Ibar	Spanish citizen found guilty of murder and condemned to death by the Court of Florida in 2000. On 9 March 2006, the Supreme Court reaffirmed his conviction and refused to grant him a new trial.	A letter of concern was sent on 26 April 2006.	Still on death row.
Allen W. Bridgers	Sentenced to death, on death row	A letter of concern was sent on 6 July 2006.	Still on death row.
UZBEKISTAN			
Umida Niazova	Umida Niazova was a human rights defender and translator of Human Rights Watch's office in Tashkent. She was sentenced to seven years in prison.	Letters of concern were sent in January and April 2007.	On 08 May 2007, her sentence was commuted to seven-year suspended sentence. Under the term of the commuted sentenced she was obliged to regularly report to the neighbourhood police.
YEMEN			
Ali Al-Dailami	Ali al-Dailami, Executive Director of the Yemeni Organization for the Defence of Democratic Rights and Freedom was reportedly being held incommunicado and subjected to ill-treatment since his arrest and detention on 9 October 2006.	A letter of concern was sent on 26 October 2006.	He was released in November 2006, one month after his arrest.
VIETNAM			
Nguyen Van Ly	Catholic priest and co-editor of the underground online magazine Tu do Ngôn luan (Free Speech). He was imprisoned from May 2001 to early 2005. He was arrested again on 19 February 2007 and is currently under house arrest.	A letter of concern was sent on 27 July 2006.	His support for the "Manifesto on Freedom and Democracy for Vietnam" has led to his sentence on March 30, 2007 for an additional eight years in prison.
Nguyen Gia Thieu	Sentenced to 20 years of imprisonment and a fine of 25 million USD.		He is still detained.

LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament between January 2007 and December 2007, and relating directly or indirectly to human rights violations in the world

(<http://www.europarl.europa.eu/comparl/afet/droi/others/default.htm>)

Country	Date of adoption of resolution
<u>AFRICA</u>	
CHAD	13.12.07
ETHIOPIA	21.06.07
GUINEA	15.02.07
NIGERIA	15.03.07 ; 24.05.07
SOMALIA	15.11.07
SUDAN	15.02.07 (Darfur) ; 24.05.2007 ; 12.07.07 (Darfur) ; 25.10.07
ZIMBABWE	26.04.07
The financing of the Special Court in Sierra Leone	06.09.07
EU partnership in the Horn of Africa	10.05.07
State of play of EU-Africa relations	25.10.07
<u>AMERICA</u>	
CUBA	21.06.07
GUATEMALA	15.03.07
VENEZUELA	24.05.07
Murder of women in Mexico and Central America	11.10.07
SWIFT, the PNR agreement and the transatlantic dialogue on these issues	14.02.07
Transportation and illegal detention of prisoners	14.02.07
<u>ASIA</u>	
BANGLADESH	06.09.07
BURMA (MYANMAR)	21.06.07 ; 06.09.07 ; 27.09.07
CAMBODIA	15.03.07
CHINA	13.12.07
INDIA	01.02.07
KASHMIR	24.05.07
PAKISTAN	12.07.07 ; 25.10.07 ; 15.11.07

Country	Date of adoption of resolution
PHILIPPINES	26.04.07
UZBEKISTAN	15.11.07
TIBET	15.02.07
VIETNAM	12.07.07
Comfort women during world war II (Japan)	13.02.07
<u>EUROPE</u>	
MOLDOVA	12.07.07
RUSSIA	15.02.07 ; 26.04.07 ; 10.05.07 ; 14.11.07
TURKEY	24.10.07
Women in Turkey	13.02.07
Attack on Galina Kozlova	15.03.07
<u>MIDDLE EAST</u>	
IRAN	25.10.07
PALESTINE (GAZA)	11.10.07
SYRIA	24.05.07
The humanitarian situation of Iraqi refugees	15.02.07 ; 12.07.07
Women's rights in Saudi Arabia	13.12.07
Kidnapping in Gaza of the journalist Alan Johnston	26.04.07
Death sentence imposed on medical personnel in Libya	18.01.07
Middle East	12.07.07
EU strategy for reform in the Arab world	10.05.07
<u>MISCELLANEOUS</u>	
EU Human rights dialogues and consultations on human rights with third countries	06.09.07
Universal moratorium on the death penalty	01.02.07 ; 26.04.07 ; 27.09.07
United Nations Human Rights Council	07.06.07
Christian Communities	15.11.07
Annual report on Human Rights in the World 2007 and the EU's policy on the matter.	26.04.07
10th anniversary of the Mine Ban Treaty (Ottawa Convention)	13.12.07

UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET

til Udenrigsudvalget

om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2007 og EU's
menneskerettighedspolitik
(2007/2274(INI))

Rådgivende ordfører: Thijs Berman

FORSLAG

Udviklingsudvalget opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. opfordrer Rådet og Kommissionen til at sikre en effektiv gennemførelse af en udviklingspolitik, der er baseret på menneskerettighederne, hvilket betyder, at man overholder fem hovedprincipper: anvendelse af den internationale lovgivningsmæssige ramme på menneskerettighedsområdet, styrkelse af stilling og status for rettighedsindehavere, deltagelse i udvikling, ikke-forskelsbehandling og prioritering af sårbare grupper samt ansvarlighed;
2. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at fremme menneskerettigheder, demokrati og god regeringsførelse inden for rammerne af instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI); kræver, at disse spørgsmål integreres som tværgående emner i alle programmer, og opfordrer til særlige målsætninger, benchmarks og indikatorer i alle landestrategidokumenter og i regionale og tematiske strategidokumenter såvel som årlige aktionsprogrammer;
3. opfordrer Kommissionen til at lægge særlig vægt på integrering af menneskerettighedsaspekter i det årlige aktionsprogram for Kina, der skal forelægges i 2008;
4. minder om millenniumudviklingsmålene og understreger, at adgang til undervisning og sundhedsvæsen er grundlæggende menneskerettigheder; mener, at sundhedsprogrammer, herunder seksuel og reproduktiv sundhed, fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, styrkelse af kvinders indflydelse og status og barnets rettigheder bør være fremtrædende emner i EU's udviklings- og menneskerettighedspolitik, især hvor kønsspecifik vold dominerer, og hvor kvinder og børn udsættes for risiko for hiv/aids eller

nægtes adgang til information, forebyggelse og/eller behandling;

5. opfordrer Kommissionen til at indarbejde de grundlæggende sociale rettigheder og dagsordenen for anstændigt arbejde i sin udviklingspolitik, især i handelsrelevante støtteprogrammer;
6. kræver, at EU's politik er i overensstemmelse med menneskerettighedsprincipperne på alle politikområder, herunder handel, landbrug, fiskeri, migration og våbenhandel; understreger, at der under forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler med AVS-landene skal tages hensyn til eventuelle negative følger for menneskerettighederne, især de økonomiske og sociale rettigheder;
7. glæder sig over partnerskabet mellem Afrika og EU om demokratisk regeringsførelse og menneskerettigheder inden for den fælles EU-Afrika-strategi; opfordrer ikke blot EU men også AU (Den Afrikanske Union) til at stå fast ved deres respektive forpligtelser med hensyn til menneskerettighederne gennem systematisk indarbejdelse af en menneskerettighedsbaseret strategi i den afrikanske peer review-mekanisme og gennem styrkelse af de regionale menneskerettighedsinstitutioner, især den afrikanske menneskerettighedskommission (African Commission on Human and Peoples' Rights) og den afrikanske menneskerettighedsdomstol (African Court on Human and People's Rights);
8. bemærker, at adskillige afrikanske lande, selv om det internationale samfund har iværksat adskillige fredsforhandlinger og internationale mæglingsprocesser, er ramt af væbnede konflikter, hvor de civile borgere fortsat udsættes for angreb og ikke får den nødvendige beskyttelse fra deres regeringers side; minder især om situationen i Sudan/Darfur, hvor der fortsat sker alvorlige krænkelse af menneskerettighederne; understreger, at det internationale samfund er ansvarligt for beskyttelse, og at stater, der er involveret i et lands konflikt via omfattende handelsrelaterede investeringer, har et særligt ansvar over for befolkningen i det pågældende land;
9. understreger vigtigheden af en hurtig indsættelse af EUFOR-soldater i Tchad med henblik på at stabilisere regionen, sikre beskyttelsen af det humanitære rum og af civilbefolkningen; insisterer på, at EU og medlemsstaterne bør gøre deres indflydelse gældende over for myndighederne i Tchad, og opfordrer til, at landets internationale og regionale forpligtelser i forhold til humanitære rettigheder og menneskerettigheder opfyldes; anmoder navnlig om, at alle oppositionsledere, der tilbageholdes af politiske årsager alene, straks løslades;
10. understreger behovet for at fastholde EU's afgørende støtte til den mæglingsindsats, som Kofi Annan leder i Kenya; understreger behovet for, at alle parter fortsat inddrages i at finde acceptable løsninger i forbindelse med udviklingen af en strategi for tiden efter valget, som er rettet mod forsoning, forhindring af etnisk udrensning og alle internt fordrevnes tilbagevenden til deres oprindelsessted;
11. minder om, at i situationer med usikkerhed og manglende stabile institutioner overholdes menneskerettighederne ofte ikke eller er i fare; tilskynder derfor på det kraftigste Rådet og Kommissionen til at fremskynde processen med at udvikle en helhedsstrategi for håndtering af usikre stater baseret på erfaringerne fra Sudan, Afghanistan, Zimbabwe, Den

Demokratiske Republik Congo og Kenya;

12. opfordrer Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at sikre, at indsatsen for stabilitet, fredsopbygning og beskyttelse af civile i Afghanistan opretholdes og tildeles tilstrækkelige ressourcer, så længe det er nødvendigt, herunder lovningen på soldater under det fornødne mandat samt udstyr; advarer om, at prisen for fiasko i Afghanistan vil være ualmindelig høj med hensyn til menneskerettigheder, særligt kvinders rettigheder; fremhæver, at langsigtede forbedringer af civile institutioner er afgørende for genopbygning og forsoning.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	3.3.2008
Resultat af den endelige afstemning	+ : 19 - : 0 0 : 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Thijs Berman, Danutė Budreikaitė, Ryszard Czarnecki, Nirj Deva, Alain Hutchinson, Romana Jordan Cizelj, Glenys Kinnock, Luisa Morgantini, Horst Posdorf, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Johan Van Hecke
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	John Bowis, Fiona Hall, Manolis Mavrommatis, Csaba Őry, Ralf Walter
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	Glyn Ford

27.3.2008

UDTALELSE FRA UDVALGET OM BORGERNES RETTIGHEDER OG RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

til Udenrigsudvalget

om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2007 og EU's menneskerettighedspolitik (2007/2274(INI))

Rådgivende ordfører: Giusto Catania

FORSLAG

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at EU's årsberetning om menneskerettighederne i verden 2007 hovedsageligt er koncentreret om aktiviteter uden for Unionen og følgelig ikke indeholder en tilsvarende omfattende beskrivelse af aktiviteterne og problemerne på menneskerettighedsområdet inden for Unionen,
 - B. der henviser til, at EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder (agenturet) blev oprettet den 1. marts 2007 i Wien, og at det er det første skridt, som tilgodeser Parlamentets krav om etablering af en integreret ramme med retsfor skrifter og institutioner, der skal gøre EU's charter om grundlæggende rettigheder juridisk bindende og sikre overensstemmelse med det system, der er fastlagt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, samt bidrage til udarbejdelsen af en samlet europæisk politik for mindretallenes rettigheder; der endvidere henviser til, at det er vigtigt at understrege, at agenturets mandat også omfatter de lande, som har indgået stabiliserings- og associeringsaftaler med EU,
 - C. der henviser til, at indarbejdelsen af chartret om grundlæggende rettigheder i den nye traktat bør hilses velkommen, selv om chartret ikke er bindende i visse medlemsstater,
 - D. der henviser til, at Parlamentet bør fortsætte sit samarbejde med Europarådet om beskyttelsen af menneskerettigheder,
1. opfordrer Rådet til i sine fremtidige årsberetninger om menneskerettighederne i verden at

analysere menneskerettighedssituationen i verden samtidig med, at der foretages en vurdering af den rent faktiske menneskerettighedssituation i hver enkelt medlemsstat på grundlag af agenturets årsberetning; anfører, at den fælles analyse ville være et bevis på, at Unionen i lige stor udstrækning forpligter sig til at beskytte menneskerettighederne både inden for og uden for dens grænser;

2. opfordrer indtrængende Rådet til at ændre sin ad hoc-arbejdsgruppe om grundlæggende rettigheder og rettigheder for borgerne til en stående arbejdsgruppe, som kunne arbejde sideløbende med menneskerettighedsgruppen (COHOM), og opfordrer indtrængende Kommissionen til at oprette en portefølje for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, der overdrages til en enkelt kommissær;
3. er bekymret over det faktum, at det internationale samarbejde om terrorbekæmpelse ofte har resulteret i en forringelse af beskyttelsen af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og mener, at EU burde gøre en større indsats på internationalt plan for at fremme en strategi baseret på fuldstændig overholdelse af internationale konventioner og forpligtelser på menneskerettighedsområdet;
4. opfordrer indtrængende EU's institutioner og medlemsstaterne til at iværksætte henstillingerne i dets beslutning af 14. februar 2007 om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger¹, hvis formål er at redegøre for medlemsstaternes rolle i den ulovlige fremgangsmåde med ekstraordinære overførsler og sikre, at Unionen og medlemsstaterne ikke længere involveres i lignende krænkelse af menneskerettighederne i fremtiden;
5. minder om sine beslutninger om krænkelse af menneskerettighederne i Guantánamo Bay-fangelejren og opfordrer indtrængende EU's institutioner og medlemsstaterne til at fortsætte deres aktioner for at få nedlagt denne fangelejr med den begrundelse, at den med sin blotte eksistens udsender et vedvarende negativt signal om, hvorledes bekæmpelsen af terrorisme bør gennemføres; opfordrer derfor Rådet og Kommissionen til at fremme et internationalt initiativ, hvor De Forenede Staters regering i overensstemmelse med folkeretten tilslutter sig princippet om, at tilbageholdte bør have adgang til en retfærdig rettergang eller frigives, tilbydes flygtningestatus og et sikkert opholdssted i USA eller andetsteds, således at man undgår, at de sendes hjem til lande, hvor der er en reel risiko for, at de udsættes for tortur eller forfølgelse;
6. opfordrer EU til at indtage en mere holistisk og integreret strategi i forbindelse med bekæmpelse af tortur og ikke betragte det som et isoleret spørgsmål; opfordrer EU til at tage hensyn til et bredt spektrum af eventuelle foranstaltninger, hvis mål er bekæmpelse af tortur, herunder forebyggelse, bistand til ofre samt bekæmpelse af straffrihed; opfordrer ligeledes medlemsstaterne til at stille tilstrækkelige ressourcer til rådighed med henblik på støtte til og rehabilitering af torturofre;
7. opfordrer EU til fortsat at styrke det fælles område med sikkerhed, frihed og retfærdighed, gennem hvilket det - med en fælles immigrationspolitik - vil være muligt at opnå en så høj grad af beskyttelse som muligt af tredjelandsstatsborgeres rettigheder ved indrejse i EU; bemærker, at bestemmelserne for området med sikkerhed, frihed og

¹ EUT C 287E af 29.11.2007, s. 309.

retfærdighed i visse medlemsstater ikke er bindende;

8. noterer sig de nye lovgivningspakker vedrørende lovlig indvandring, grænsekontrol og ulovlig beskæftigelse; holder på, at EU bør indføre en fælles indvandrerpolitik med hovedvægten lagt på indvandreres rettigheder, muligheder for lovlig indvandring og bekæmpelse af organisationer, der driver menneskehandel;
9. beklager, at der ikke er blevet lavet nogen analyser af situationen med hensyn til menneskerettigheder i forbindelse med indvandring i EU;
10. anmoder medlemsstaterne om at sikre fuld respekt for asylansøgere og indvandreres menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder uagtet deres lovlige eller ulovlige status på EU's territorium, hvilket er en forudsætning for at sikre en troværdig EU-menneskerettighedspolitik såvel inden for som uden for EU;
11. minder om, at formålet med udarbejdelsen af en fælles asylpolitik skal være beskyttelse af den enkelte person og ikke en mindskelse eller eksternalisering af asylansøgninger til tredjelande, hvor situationen på menneskerettighedsområdet lader meget tilbage at ønske;
12. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre deres asylpolitikker, således at de omfatter kvinder, som risikerer kønslig lemlæstelse, og til at fjerne al vold i forbindelse hermed;
13. misbilliger de argumenter, som nogle medlemsstater har fremsat, og som er baseret på traditionelle, kulturelle eller religiøse værdier af enhver art, for at omgå deres pligt til at udrydde vold mod kvinder, i særdeleshed vold i forbindelse med kønslig lemlæstelse af kvinder;
14. finder, at en styrkelse af kvinders indflydelse ved at sikre dem fuld adgang til seksualoplysninger og oplysninger om reproduktiv sundhed og tjenesteydelser i denne forbindelse ville give dem bedre muligheder for at kræve sikker sex og beskytte sig mod seksuelt overførte sygdomme, herunder hiv/aids;
15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme gennemførelsen af oplysningskampagner om ligestilling mellem kønnene og bekæmpe kønsbetinget vold og diskriminering af kvinder;
16. opfordrer Rådet og Kommissionen til i deres politikker at indføre instrumenter til at sikre beskyttelse af børns rettigheder og påtage sig at bekæmpe handel med børn og alle former for udnyttelse, herunder børnearbejde;
17. henleder opmærksomheden på diskrimineringen og den voldelige forfølgelse i visse lande på grund af seksuel orientering; opfordrer EU's institutioner og medlemsstater til at udrydde og retsforfølge enhver form for diskriminering baseret på seksuel orientering og kønsidentitet inden for EU;
18. er alvorligt bekymret over forholdene for tredjelandsstatsborgere, som søger om flygtningestatus på grund af seksuel orientering, som f.eks. Mehdi Kazemi og Pegah Emambakhsh, der risikerer at blive hjemsendt fra Det Forenede Kongerige til Iran og henrettet; minder om, at udvisning af personer til et tredjeland, hvor de ville blive udsat

for forfølgelse, tortur eller død, er en krænkelse af europæiske og internationale menneskerettighedsforpligtelser; anmoder de berørte EU-institutioner og medlemsstater om at finde en løsning for at sikre, at disse to personer ikke hjemsendes til Iran, og at overvåge og evaluere anvendelsen af EU's asyllovgivning i medlemsstaterne; anmoder Kommissionen om at drøfte og løse disse spørgsmål gennem dens forestående ændringer til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne¹, og Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse²;

19. opfordrer Rådets formandskaber til at tilrettelægge ngo-menneskerettighedsforummet på en måde, som gør det muligt for civilsamfundet og EU's institutioner også at føre tilbundsgående drøftelser om spørgsmål i forbindelse med beskyttelse af menneskerettigheder i medlemsstaterne;
20. udtrykker tilfredshed med, at den almindelige lovgivningsprocedure (den tidligere fælles beslutningsprocedure) i Lissabontraktaten er blevet udvidet til at omfatte flere områder inden for retlige og indre anliggender og frihedsrettigheder, hvorved Parlamentet kommer til at spille en større rolle i sager, som vedrører beskyttelse af menneskerettighederne inden og uden for EU;
21. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fremme udviklingen af mekanismer med relation til den europæiske naboskabspolitik (ENP), idet ENP har afgørende følger for beskyttelse og fremme af menneskerettigheder, for retsstatsprincippet og de demokratiske reformer, for udbredelse af menneskerettighedsværdierne og for den øgede kapacitetsudnyttelse i denne forbindelse;
22. opfordrer medlemsstaterne til fortsat at forsvare og fremme de grundlæggende rettigheder uden for EU.

¹ EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1.

² EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	26.3.2008
Resultat af den endelige afstemning	+ : 32 - : 2 0 : 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Alexander Alvaro, Philip Bradbourn, Giusto Catania, Carlos Coelho, Esther De Lange, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Bárbara Dührkop Dührkop, Armando França, Urszula Gacek, Patrick Gaubert, Lilli Gruber, Jeanine Hennis-Plasschaert, Ewa Klamt, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Stavros Lambrinidis, Henrik Lax, Roselyne Lefrançois, Sarah Ludford, Rareş-Lucian Niculescu, Inger Segelström, Vladimir Urutchev, Ioannis Varvitsiotis, Manfred Weber
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Edit Bauer, Ignasi Guardans Cambó, Sophia in 't Veld, Metin Kazak, Jean Lambert, Jörg Leichtfried, Siiri Oviir, Nicolae Vlad Popa
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	Tobias Pflüger

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	2.4.2008
Resultat af den endelige afstemning	+ : 60 - : 0 0 : 3
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Roberta Alma Anastase, Bastiaan Belder, André Brie, Elmar Brok, Colm Burke, Marco Cappato, Philip Claeys, Giorgos Dimitrakopoulos, Hélène Flautre, Hanna Foltyn-Kubicka, Michael Gahler, Bronisław Geremek, Maciej Marian Giertych, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Jana Hybášková, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Metin Kazak, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Johannes Lebech, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Ria Oomen-Ruijten, Cem Özdemir, Justas Vincas Paleckis, Béatrice Patrie, Alojz Peterle, Hubert Pirker, Samuli Pohjamo, Michel Rocard, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, Christian Rovsing, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Charles Tannock, Inese Vaidere, Ari Vatanen, Kristian Vigenin, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Laima Liucija Andrikienė, Giulietto Chiesa, Árpád Duka-Zólyomi, Milan Horáček, Marie Anne Isler Béguin, Georg Jarzembowski, Tunne Kelam, Doris Pack, Antolín Sánchez Presedo, Inger Segelström, Csaba Sándor Tabajdi, Luis Yañez-Barnuevo García